

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVİRİME

HAZIRLANMAK

- Sınıf Örgütleri Ve Sınıf Savaşı

- Mücadelenin Yeni Koşulları

- KCK Operasyonları Ve "İkili İktidar" Meselesi

- Billur Tuz İşçileri Eyleme Devam Ediyor

- KESK Eylemde

- Maltepe İşçileri Eyleme Devam Ediyor

SAVAŞA SAVAŞA KAZANACAĞIZ

SINIF ÖRGÜTLERİ VE SINIF SAVAŞI

Komünistlerin verdikleri devrimci mücadelenin konusu bugünkü toplumdur. Bugünkü topluma karşı savaşılmadan, bu savaş kazanılmadan geleceğin toplumuna bir adım bile yaklaşamayız. Komünistlerin politik çizgileri, taktikleri, eylemleri eski toplumsal düzeni yıkmaya yöneliktir.

İşçi sınıfı her gün, her an burjuvaziye karşı vermek zorunda olduğu savaşıma ve günün gereklerine göre örgütlenir. Ancak sınıf savaşımının gereksinimlerine yanıt veren örgütlenmeyle mücadeleyi sonucuna götürebilir.

Var olan toplumsal düzen, proletaryanın devrimci sınıf savaşımıyla, savaşım araçlarıyla ortadan kaldırılır. İşçi komite ve konseyleriyle çeşitli devrimci yığın örgütleri bu türden savaşım araçlarıdır.

Emekçi halk kitlelerinin, burjuvaziye karşı mücadele yürüten araçları; eylemde, savaşımında oluşurlar. Başkaldıran halkın organlarıdır ve kitlelerin yaratıcılıklarının ürünüdür. 1871'de devrimle kurulan Paris Komünü, Rusya'da 1905'te oluşumu gerçekleşen, daha sonra 1917 Şubat Devrimi'nde önemli bir rol oynayan ve 1917 Ekim'inde bütün iktidarı alan Sovyetler, 1919-20'de İtalya'da ortaya çıkan Fabrika Konseyleri, işçi sınıfının mücadele organlarıdır, savaşım araçlarıdır. Bu yüzyılın başlarında Latin Amerika'da boy gösteren Riqueteros'lar ile Kürdistan'da şimdi örgütlenen Komün, Halk Meclisleri ve Türkiye işçi ve emekçileri tarafından örülen komite-konseyler ve diğer devrimci yığın örgütlenmeleri isyan eden, ayaklanan kitlelerin mücadele organlarıdır.

Bu örgütsel biçimler çıktıkları her ülkede, emekçi kitlelerin, kendi kurtuluşlarını kendi mücadeleleriyle sağlayacağına bilincine vardıklarının bir göstergesi olmuştur.

Egemen olana karşı kıyasıya bir savaşa girmeden, savaşım organlarını oluşturmadan, isteklerini kabul ettiremeyeceğini her sınıf bilinçli işçi bilir. Emekçiler, burjuvazi üzerinde ciddi bir baskı gücü oldularsa, bunun da ötesinde, kendi kurtuluşları yönünde bir ilerleme sağladılarsa bu, verilen zorlu mücadeleyle gerçekleşmiştir.

Proletaryanın sınıf mücadele araçları, egemen olana, burjuvaziye karşı başkaldırı sırasında, devrimci mücadele sürecinde ortaya çıkarlar. Devrimci koşullar sona erdiğinde, etkinliklerini, çalışmalarını eskisi gibi sürdüremeseler de, geri çekilseler de, yeni bir devrimci yükselişte, yeniden ortaya çıkar ve mücadelede etkin rol oynarlar. Emekçilerin savaşım araçlarının varlığı savaşıma sıkı sıkıya bağlıdır.

Sınıf savaşımı, proletaryanın devrimci iktidarı almasıyla en yüksek noktaya çıkar ve yeni koşullarda yeni durumun karakterine uy-

gun olarak devam eder.

İktidar bir araçtır, bir savaşım aracıdır; sınıfların kaldırılması için işçi sınıfının başvurduğu bir araçtır. Amaç sınıfların ortadan kaldırılmasıdır.

Kapitalist sınıf egemenliğine karşı yürütülen savaşım içinde ortaya çıkan, savaşım sırasında güçlenen ve kendisi de verilen savaşımı güçlendiren ve ileriye taşıyan sınıf savaşımı araçları, devrim hedefiyle hareket etmezlerse, burjuva güçlerin etkisine girmekten, giderek yozlaşmaktan ve kapitalistlerin oyuncağı olmaktan kurtulamazlar.

Burjuvazinin etkisine giren kitle organları, toplumsal ve politik güçleri ellerinde toplayan kapitalist sınıfa karşı bir savaşım aracı olmaktan çıkıp yığınları düzene bağlayan araçlara dönüşürler. Resmi dünyaya karşı halkın başkaldırı organları değil, resmi dünyanın halk üzerinde etkisini sağlayan yoz organlar haline gelirler.

Devrimci mücadelenin ilerlemesini sağlayan araçlar olmaktan çıkıp, emekçilerin mücadelesinin engeli durumuna gelirler.

Kapitalizmin baskısı, saldırıları ve şiddeti iyice yoğunlaştı, sistemin krizi ve yıkımı derinleştikçe, daha da yoğunlaşacaktır. Sömürücü sınıf bu amaçla devlet iktidarını sürekli güçlendiriyor. Sömürücü sınıfın örgütlü gücü olan iktidarının görevi, toplumun esas çoğunluğunu oluşturan ezilen ve sömürülen yığınları, sömürücü sınıfa boyun eğdirmektir. Bu nedenle burjuvazinin baskılarına karşı mücadele, sermayeye karşı mücadeleden ayrılmaz. Burjuvazinin politik baskılarını ve sermayenin emek üzerindeki despotluğunu ortadan kaldırmak, sermayeyi yürürlükten kaldıracak bir devrimi gerektirir. Bu devrimin zaferi ise yığınların devrimci savaşımı ve savaşım araçlarını her yönden güçlendirmesine bağlıdır. Burjuvaziye karşı mücadelede bunun dışında bir yol önermek, kapitalizmin yaşamının biraz daha uzamasına hizmet etmektir.

Toplumun, sermayenin zorbalığı ve egemenliği altında mı kalacağı, yoksa bu mücadelenin emeğin iktidarıyla mı sonuçlanacağı, şiddetlenen ve derinleşen savaşımın sonucuna bağlıdır. İşçi sınıfı, geniş halk yığınlarıyla birlikte hareket ederek mücadeleyi kazanmalı ve politik üstünlüğü ele geçirmelidir. İşçi sınıfının örgütlenmesi ve halk yığınlarıyla gireceği ittifakın, birliğin amacı sömürücü sınıfa karşı verilen savaşımı kazanmak içindir.

İçinden gerçek devrimci partiyi, devrimci komünist partisini çıkaran işçi sınıfı, bu savaşımı kazanabilir. Sermayeye, sermayenin baskılarına karşı yıllarca mücadele veren halk yığınları, proletaryanın önderliğinde hareket ederek bu savaşımı kazanabilir.

İşçi sınıfı savaşımı tek başına kazanamaz.

Burjuvazinin üzerinde zafer kazanmak için ezilen ve sömürülen kitlelerin geniş kesiminin desteği gerekiyor. Proletarya en geniş kitle desteğini, kapitalizmin onların üzerindeki baskısına karşı çıkarak yanında bulabilir. Proletarya, halk yığınlarına pratik olarak önderlik etmelidir. Pratik önderlik, buradan somut görevler üstlenerek ve sokakta onların yanında yerini alarak başlar. Bu yöndeki çabalar uzun bir dönemi kaplar. Fakat bugüne dek yapılanlar, büyük halk yığınlarını yanına çekmeye, onlarla tam bir kaynaşma ve birlikte hareket etmek için yeterli değildir. İşçi sınıfının eylem kapasitesini, mücadele kararlılığını ve örgütlenme yeteneğini, savaşımı ve savaşım araçlarını örgütlenme becerisini en üst düzeye çıkararak bu görevi başarabilir.

İşçi sınıfının diğer halk kitlelerine öncülüğünün diğer bir koşulu, kendi birliğini sağlamasıdır. İşçilerin birliği, pratiğe, eyleme, mücadeleye dayanmalıdır. Birlik, işçilerin sermayeye karşı mücadelede güçlü konuma gelmeleri demektir. Ortak çıkarları ve kolektif gelecekleri açısından yaşamsal bir önemi olduğu içindir ki, işçiler birliğe, mücadele birliğine büyük bir rol biçerler. İşçiler halkın diğer güçlerinden tamamen ayrı örgütlenmelidir. Halk kitleleriyle çeşitli noktalarda ortak platformlara, güç ve eylem birliklerine, kendi örgütlülüğüyle katılmalıdır. İşçi hareketi, içinde yer aldığı geniş birliklerin, hareketlerin içinde erimemeli ve bağımsız sınıfı örgütlülüğünü, bağımsız sınıf çizgisini korumalıdır. Proletaryanın bağımsız örgütlenmesi ve bağımsız sınıf çizgisi halk hareketinin ateşleyicisi, örgütleyicisi ve sürükleyici gücüdür.

Toplumun yeni bir temelde, yeniden örgütlenmesi, son derece devrimci bir görevdir. Önkoşulu burjuva egemenliği alaşağı edilmesi olan bir görev. Görevin başarıya ulaşması bir dizi eylemi, altüst oluşu gerektirir. Bu görevin yerine getirilmesinin ne denli zorlu, sancılı ve ısrarlı, inatçı bir mücadeleyi gerektirdiği, şimdiye dek verilen büyük sınıf mücadelesinden anlaşılmalıdır.

Sınıf savaşımını en üst biçimlere çıkarmak için bilinçli bir çaba içinde olmadan; sendikaların, reformistlerin ve diğer uzlaşmacı sosyalistlerin rutin duruma gelen, sadece günü kurtarmaya yönelik biçimde sürdürülen etkisiz, durumu değiştirmeyecek gösteriler, basın açıklamaları ve diğer edilgen etkinliklerle bir devrim gerçekleşmez.

Devrimin koşullarını devrime dönüştürmek, çatışmalarla, eylemlerle, isyan ve ayaklanmalarla dolu devrimci bir süreçtir. Devrimci dönüşüm tam bir devrimci anlayışla yapılmalıdır.

C.DAĞLI

MÜCADELENİN YENİ KOŞULLARI

Sınıf mücadelesi, yeni koşullarda sürüyor. Bu yeni koşullar, emekçi sınıfın, kitlelerin, Kürt halkının tekeli burjuvazi üzerinde açıktan baskı uyguladığı, baskın bir konumda olduğu, egemenlerin eskisi gibi at koşturmadığı, ezilen ve sömürülenlerin devrimci hareketinin süreci ve geleceğini belirleyecek bir konuma geldiği bir dönemi karakterize eder.

Onlar, yüksek perdeden tehditler savururken, “ezeceğiz, mahvedeceğiz” derken, bununla gerçekten karşılarında nasıl bir güç olduğunu kabul etmiş oluyorlar. Şimdiye dek her ne yaptılarsa, karşısındaki gücü yok edemediler. Tersine, bu güç sürekli büyüyor, etkisini ve ağırlığını her geçen gün biraz daha artırıyor. Aslında kapitalist sınıf ve onun sınıf iktidarı, karşısındaki gücü artık alt edemeyeceğini çeşitli yollarla ortaya koyuyor.

Egemenler uzun bir dönemdir yenemediği bu güçlerin mücadelesi, baskısı ve tehdidi altında adım atmak zorunda kalıyorlar.

Bu durum burjuva sistemin politik krizi ni derinleştiren güçlü bir etkidir.

Kitlelerin büyük bir kesimi, toplumun efendilerinden hesap soracak bir noktaya gelmiştir ve her geçen gün artan sayılarla sokağa inerek, pratikte bu hesaplaşmanın nasıl yapıldığını gösteriyor. Eskiden susanlar, boyun eğenler, bugün sömürücülerin burnunun dibine dikiliyor. Tavırla, yaptıklarıyla, bir dönemin artık geride kaldığını, eski günlerin bir daha geri gelmeyeceğini, kesin bir biçimde ifade ediyor. Olayların önlenemez ilerlemesi büyük bir hesaplaşmaya ve zafere doğrudur.

Tekelci burjuvazi, işçi sınıfı hareketini halk hareketini, tarihi kesintiye uğratmak için başvurduğu faşist darbeler ve ağır faşist devlet terörüyle istediği sonucu alamamıştır. Emekçi hareketi, Kürt halk hareketi, devrimci hareketi, tüm bu koşullara karşın, hareketin sürekliliğini sağlamıştır. Mücadele ve tarih yeni koşullarda sürüyor: Çatışmalar, isyanlar, ayaklanmalarla.

Dün bu işi bitirdik diyenler, bugün Türkiye ve Kürdistan’da milyonlardan oluşan bir devrimci hareketle karşı karşıya.

Birleşik devrim, kapitalist sınıf egemenliğini yıkacak ve iktidarı halk kitlelerinin eline verecek bir düzey ve güce ulaşmıştır.

Kapitalist sınıf, durmadan büyüyen devrim dalgasını bastırmak için emperyalist ülkelerin desteğine güvenilemeyeceğini görüyor. Çünkü ekonomik kriz bu ülkeleri hallaç pamuğuna çevirmiştir. Büyük ve yıkı-

cı ekonomik kriz buralarda devrimci sonuçlar yarattı. Kitleler kapitalizmin asıl kalelerini gelişen eylem dalgalarıyla sarsıyor. Kapitalizmin güvenilir sanılan kaleleri şimdi sıçramalı bir çöküş içinde.

Dünyada nesnel koşulların devrimcileşmesi, bu topraklardaki devrim mücadelesini güçlendiren bir gelişmedir.

Devrimci mücadele, işçi sınıfının, açık devrimci sınıf mücadelesiyle geliyor, büyüyor, ilerliyor.

Yirmi yıldan fazla bir zamandır, işçilerin bir bölümü mutlaka sokakta, eylemde olmuştur. İşçilerin, emekçi kitlelerin yıllarca eylem içinde olması, sınıf savaşımının geleceği açısından çok önemlidir. Eylemlerle dönüşüme uğrayan, devrimci politik bilinçle donanan emekçiler, savaşımın yeni aşamasına ileri nitelikleriyle giriyorlar.

Burjuvazi artık daha bilinçli, daha kararlı ve daha savaşçı işçilerle karşı karşıya.

Devrim, somut biçimler almıştır. Devrim, güncel sınıf mücadelesi biçiminde; sınıf mücadelesinin en ileri, en yüksek ve en şiddetli biçimi olan iç savaş halinde yürüyor. Devrimci yığınsal savaşım, devrimci sokak gösterileri, çeşitli düzeylerde ayaklanmalarla ve çok sayıdaki olayla somut olarak geliyor.

Devrimci durumun olduğu, devrimin somut biçimler aldığı, emekçilerin, işçilerin, Kürt halkının açık bir mücadele içinde olduğu bir yerde, tekeli kapitalistler gerçek anlamda egemen değildir.

Daha baskıcıdır, daha saldırgandır, daha katliamcıdır; fakat bu onun egemen oluşunu değil, egemen olmadığını, gücünü, değil güçsüzlüğünü gösterir.

Tekelci sermaye ve onun politik egemenlik sistemi, emekçi ve ezilen kitlelerin devrimci mücadelesi karşısında zayıf düşmüştür. Bu denli zayıf düşmüşken, yığınlar üzerinde eski etkisini koruyamaz.

Kapitalist sınıfın bu durumu, ezilen ve sömürülen yığınların devrimi başarıya ulaştırmaları için çok uygun bir zemin yaratmıştır.

Burjuvazi işçi ve halk hareketinin bir çığ gibi büyüdüğünü, devrimci kitlelerin mücadeleyi burada bırakmayıp, sonuna dek götüreceğini görüyor ve bunun önünü kesmenin yollarını arıyor.

Tarihsel inisiyatifi elinden kaçırmış olan burjuva sınıf, toplumu yeniden yönetir duruma gelmek için arayıp bulduğu yöntemlerden biri; kitlelerle yeni bir “sosyal sözleşme” yap-

mak, bu temelde yeni bir anayasa hazırlamak ve emekçileri daha fazla parlamentoya çekmektir.

İşçi sınıfının, emekçilerin, Kürt halkının gücü öyle bir noktaya geldi ki, burjuvazi bu gücü parlamentoya çekmeden, onunla anlaşmadan, toplumu yönetemeyeceğinin çok iyi farkında. İşçilerin, emekçi kitlelerin kapitalist egemenliği devirecek kadar ciddi bir güç olduğu her dönem, bu yöntemle başvurmuştur.

Ama bizde ne nesnel koşullar, devrimci durum buna izin veriyor ne de atak içindeki devrim mücadelesi. Devrimci emekçiler, devrim mücadelesini yarı yolda bırakmayacak, onu sonuna dek götürecektir. Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı tarihi görevine, devrime sırt çevirmeyecektir.

Devrimci işçi sınıfı hareketinin, tarihi devrimci görevini yerine getirmek için dayanağı olanaklar, düne göre çok daha artmıştır. Burada gerekli olan politik perspektif, politik cesaret ve politik girişkenliktir. Bu kez başarıya ulaşmalıyız. Devrim için uygun olan öğeler bir araya gelmişken, bu kez kesin sonuca ulaşmalıyız.

Tam da devrimin gerçek koşullarını, devrime dönüştürmek gerektiği bir sırada, tam da ortam devrimci olanaklardan devrim için en iyi biçimde yararlanmak gerektiği bir sırada, oportünist sosyalistler, geriye çark ediyorlar. Tam da yıllarca devrim üzerine söylenen lafları yaşama geçirmek gerektiği bir sırada, işte tam da bu en kritik anda hiçbir ciddi girişimde bulunmayarak lafta devrimci, pratikte ise tam birer oportünist olduklarını kanıtlamış oluyorlar.

Sorun şurada: Kitleler gücünü ve olanaklarını nasıl kullanacak. İşçiler için emekçiler için, devrimci potansiyeli kullanmanın yolu, gerçek devrimci proleter partide örgütlenmektir. İşçi sınıfı ancak devrimci partisiyle sürece müdahale edebilir, dünyayı dönüştürme görevini yerine getirebilir. Yalnızca devrimci komünist parti ortaya çıkan olanakları, devrimi hızlandırmak için kullanabilir.

Yalnızca devrimci bir parti, dönemin gerektirdiği devrimci görevleri yerine getirecek yeteneğe, yürekliliğe, tutku ve ateşliliğe sahiptir.

Yalnızca böyle bir parti, işe gereği gibi, yani tüm ciddiyetiyle girişebilir. Devrimci sınıfı partisi olmanın, devrimi başaracak öncü güç olmanın gereğini yerine getirebilir. □

KCK OPERASYONLARI VE “İKİLİ İKTİDAR” MESELESİ

“Alternatif yapılanma vardı, buna izin vermeyeceğiz!” Hükümet, bir süre önce KCK operasyonlarını işte bu gerekçeyle açıklıyordu.

“Alternatif yapılanma” siyaset bilimi yani sınıflar savaşı açısından mevcut iktidarın yanında ortaya çıkan ikinci bir iktidara ya da iktidar odağına verilen ad’dır.

Devlet, “alternatif yapılanma”nın varlığını kabul etmekle, bu yapılanmanın yaygınlık ve derinlik ölçüsü ne olursa olsun, hemen yanı başında ikinci bir iktidar odağının varlığını kabul etmiştir.

KCK operasyonlarını naif ve anlamsız “hukuk, adalet” vb yönlerden değil de sınıf savaşı yasalarına uygun şekilde değerlendirecek isek, bu birinci ve en önemli noktadır. Demek ki, Leninistlerin öteden beri işaret ettikleri ikili iktidar durumu, devlet ve hükümetin “alternatif yapılanma var” sözleriyle kabul ve itiraf edilmiştir.

Güzel! Kürt halkı, özgürlük savaşını ikili iktidar yaratacak düzeye ulaştırdığı için bundan sadece sevinç ve gurur duymalıdır. Savaşta büyük bedeller ödenerek ulaşılan bu başarı düzeyini, KCK operasyonlarını soyut “adalet, hukuk” eleştirisi ve “meşruluk, suçsuzluk” savunması ile ne gölgelemeli ne de kendini savunma konumuna sokmalıdır.

Ne var ki, savaşan bir halk gurur ve sevinç duygularıyla yetinemez, bundan dersler çıkarmayı da bilmek zorunda. Çünkü aslolan zaferdir; savaşın zaferle taçlanmasıdır ve Kürt halkı henüz zafere ulaşabilmiş değildir. Zafere ulaşabilmek için savaşın her aşamasında ve hatta her adımında geriye dönüp dersler çıkarmayı bilmelidir.

Devlet ve hükümet, son KCK operasyonlarıyla bir noktada durmayacağını, Kürt halkıyla girdiği savaşı kazanmak için her yol ve yönteme başvuracağını, tutuklamalarda sınır tanımayacağını göstermiş bulunuyor. Yani, “alternatif yapılanma”yı tamamen dağıttığına ikna olana dek yoluna devam edecek. Bu hedefine ulaştıktan sonra da bir noktada duracağını söylemek yanılgı olur. Bu ikinci önemli noktadır.

Sınıf savaşı yasalarına uygun bir du-

İkili iktidar, geçici bir durumu ifade eder. Taraflardan birinin diğeri üzerinde kesin üstünlük sağlayamadığı, sağlama gücünden yoksun olduğu bir durumu ifade eder. Ama sınıf savaşında güçler dengesi sürekli değişir. Taraflardan biri üstünlüğü ele geçirdiği anda karşı tarafın tüm güçlerini, savaşma gücünü dağıtana, savaşma iradesini kırana kadar yoluna aynı hızla ve kararlılıkla devam eder.

rumdur, buna AKP’yi, hükümeti ya da devleti “hukuksuzluk, adaletsizlik” vb yapmakla eleştirerek karşı durulmaz. Sınıf savaşının ciddi sorunları, soyut adalet eleştirileriyle değil, güce dayanarak çözülür.

Bu iki önemli noktadan çıkarılacak birinci ders şudur: Bir sınıfın egemenliği sürerken, bu egemenlik altında başka bir iktidar odağı uzun süre varlığını devam ettiremez, egemen sınıf buna izin veremez. Kürt halkı bu önemli dersi şimdi binlerce evladını zindanlara kaptırarak öğreniyor.

İkinci ders: egemen sınıfla savaşan bir halk ya da ezilen bir sınıf, kendi savaşını ikili iktidar yaratacak düzeye kadar getirebilmişse orada duramaz, daha ileriye gitmek, savaşının hızını azaltmadan, mevcut iktidarı bir devrimle yıkana kadar sürdürmek zorundadır. Sonuna kadar gitmek, her sınıf savaşının temel yasası ve kuralıdır.

Bir noktada durursa ya da mevcut iktidarın yıkılmasından başka sorunlarla, başka hedeflerle oyalanırsa ne olur? Bu sorunun yanıtını KCK operasyonlarıyla alıyoruz. Karşı tarafın dizginlenmemiş, imha, yok etme, dağıtma amaçlı saldırısı üzerimize gelir ve savunma konumuna düşeriz. İkili iktidar ya da “alternatif yapılanma” ayaklanma durumudur ve “savunma” ayaklanma haline geçmiş bir halkın ölümü demektir.

İkili iktidar, geçici bir durumu ifade eder. Taraflardan birinin diğeri üzerinde kesin üstünlük sağlayamadığı, sağlama gücünden yoksun olduğu bir durumu ifade eder. Ama sınıf savaşında güçler dengesi sürekli değişir. Taraflardan biri üstünlüğü ele geçirdiği anda karşı tarafın tüm güçlerini, savaşma gücünü dağıtana, savaşma iradesini kırana kadar yoluna aynı hızla ve kararlılıkla devam eder.

Kürt halkı, sınıf savaşının bu yasasını bilmek ve buna uygun hareket etmek zorundadır. Bunun anlamı şudur: “Alternatif yapılanma”nın önceliği merkezi bir organ yaratmak ve buna dayanarak ayaklanmayı mevcut devlet iktidarı dağıtılabilecek kadar sürdürmek olmalıydı. Bu, Geçici Devrim Hükümeti sorununu en başa almayı gerektirir.

Kürt halkı açısından böyle bir adım mümkün müydü? Hem mümkün hem de zorunludur. Ayaklanmayı daha ileri taşımamanın, zafere doğru yürümenin tek ve gerçek yolu budur.

Devrimci güçler, en azından Kürdistan’da Geçici Devrim Hükümetini ilan eder ve birinci hedeflerinin bir devrim yoluyla mevcut devlet iktidarını yıkmak olduğunu ilan ederlerse zaferin önünde hiçbir engel kalmaz. Kürdistan ve Türkiye devriminin bu potansiyel gücü vardır.

KCK operasyonları, ayaklanma durumuna geçen, ikili iktidar yaratacak kadar ileri giden bir halkın bir devrimle mevcut iktidarın yıkılması ve yerine devrimci bir iktidarın kurulması dışında sorunlarla uğraşmasının ölümcül bir hata olduğunu acı bedeller pahasına, öğretiyor. □

BİR KÜRT KATLIAMI DAHA YAŞANDI

TC devleti, savaş uçaklarıyla silahsız, savunmasız ve çoğu çocuk insanları bombaladı, 35 yoksul köylüyü öldürdü.

Eğer 15'lerle kanayan Karadeniz olmasaydı, Koçgiri, Ağrı, Zilan ve eğer Sason, Dersim olmasaydı, 33 Kurşun, 6-7 Eylül, Kızıldere, Maraş ve Çorum olmasaydı. Ve eğer Newala Qasaba, Kazan Vadisi ve yüzlerce toplu mezar ve Amed zindanı, Ulucanlar, 19-22 Aralık ve sayamayacağımız kadar çok katliam olmasaydı, "operasyon hatası", "yanlış istihbarat" gibi açıklamalar bir parça düşündürebilirdi. Ama "katliam" yazılı olan bir TC devleti resmi geçidi uzayıp gidiyorken önümüzde, buna kim inanabilir.

Ceylan'ın, Uğur'un ve diğerlerinin katledilmesiyle, çoğu çocuk 35 insanın Uludere (Qilaban)'de katledilmesi arasında bir devamlılık söz konusudur.

Uyduruk senaryolarla binlerce insanın gözaltına alınması/tutuklanması, devrimci-demokratik kurumların baskınlardan geçirilmesi, kapatılması, "arka bahçe" analogisiyle sıradan insanlardan yurtsever, ilerici, devrimci kesimlere değin bütün herkesin hedef tahtasına yerleştirilmesi de aynı politikadaki devamlılığı anlatmaktadır.

Kürt halkının bastırılması, Kürt ulusal hareketinin yalnızlaştırılması, teslim alınması üzerine şekillendirilmiş bu politika, topyekün saldırı biçiminde hayata geçirilmektedir.

Emperyalizmin tüm desteğini arkasına faşizm, Uludere katliamıyla yalnız Kürt halkını değil, tüm uluslardan işçi ve emekçi halklarımıza korku salarak teslim almak ve sindirmek istiyor. Uçaklardan atılan bombalar, işçi-emekçi tüm halklarımızdır. Katledilerek yok edilmek istenen, giderek güçlenen devrimimizdir, geleceğe dair güzel umutlarımızdır.

Bu anlamda Tekirdağ hapisanesinde bulunan biz devrimci tutsaklar, tüm işçi ve emekçileri Kürt ulusuna yönelik, faşizmin her saldırısına karşı duyarlı olmaya, Kürt halkını pratik olarak desteklemeye çağırıyoruz.

Uludere (Qilaban) katliamında yaşamını yitirenlerin ailelerine ve Kürt-Türk halklarımıza başsağlığı diliyor, faşist devletten hesap sorma kararlılığımızı yineliyoruz.

**Tekirdağ 1 Nolu Hapisanesinde bulunan
DHKP-C, Direniş Hareketi, MKP, TKEP/L,
TKP/ML Davası Tutsakları**

PROTESTOLAR DEVAM EDİYOR

Antep'te Katliamı Protesto

Roboski katliamını protesto etmek için demokratik kitle örgütleri ve sendikalar Yeşilsu Parkı'ndan AKP İlçe binası önüne yürüyerek bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yeşilsu Parkı'nda toplandıktan sonra üzerinde katliamın görüntülerinin olduğu pankart ve sloganlarla AKP önüne doğru yürüyüşe geçildi. Sık sık katliamı lanetleyen bu tür acılara son verilmesi gerektiği ile ilgili sloganlar atılırken gençler tarafından da "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" ve "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

AKP önüne gelindiğinde katliama dair kısa bir konuşma yapıldıktan sonra basın açıklamasına geçildi. Basın açıklamasında bu katliamının sorumlularının belli olduğu bu hükümetin siyasetçiler, belediye başkanları, aydınlar, avukatlar, gazeteciler ve tüm kendisinden yana olmayan kitleler üzerinde gerçekleştiği savaş politikasının bir devamı olarak geldiği vurgulandı. Bu katliamının hesabının verilmesi gerektiği söylendi. Ve KCK tutuklamalarına değinilirken kitle tarafından "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganı ve basın açıklaması sırasında da sık sık "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları yükseldi. Basın metni bitiminden sonra eylem sona erdirildi.

•••••

KCK Operasyonlarına Tepkiler

"KCK operasyonları"na bir yenisi 13 Ocak Cuma günü eklenmişti. Operasyon, Taksim'de yapılan bir yürüyüşle protesto edildi. Akşam saat 19.00'da Taksim Tramvay Durağı'nda toplanılarak başlayan yürüyüşe KESK, BDP, Mücadele Birliği Platformu ve çok sayıda demokratik kitle örgütü katıldı.

Yüzlerce kişi çeşitli dövizlerle yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca, "Hepimiz Kürdüz Hepimiz KCK'liyiz", "Biji Biratiya Gelan" sloganları atıldı.

Galatasaray Meydanı'na ulaşan kitleye, İstanbul BDP İl binasındaki araamaların sona ermesini bekleyen Barış Anneleri ile BDP'li yöneticiler de katıldı. Kitle adına açıklama yapan KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Barış Ulucak, KESK'in AKP'nin saldırılarına boyun eğmeyeceğini söyledi.

HDK adına yapılan açıklamayı ise İstanbul Bağımsız Milletvekili Levent Tüzel okudu. Demokratik siyasette ısrar edenlerin ve Türkiye'de birlikte yaşamdan yana olanların saldırıların hedefinde olduğunu söyleyen Tüzel, AKP'nin halkların birliğini engellemek için operasyonlar düzenlediğini söyledi. "Ne İçişleri Bakanı, ne Başbakan ne de özel yetkili savcılarınız bizim mücadelemize engel olacaktır" diyerek herkesi BDP'ye sahip çıkmaya çağırdı.

Antep'te Operasyonlar Protesto Edildi

14 Ocak Cumartesi günü saat 12.00'de BDP İl Binasında bir basın açıklaması yapıldı.

Gaziantep İl Yönetimi tarafından kısa bir açıklama yapıldıktan sonra basın metnini Antep İl Başkan Yardımcısı okudu. Basın metninde "Bu operasyonların amacı halkımızı sindirmek, teslim almak, AKP'nin zulüm politikaları karşısında diz çöktürmektir... Roboski'de sivil halkı uçaklarla katleden zihniyetle demokratik siyasetin içerisindeki insanları her gün tutuklayarak cezaevine atan zihniyet özünde aynıdır. Öldürerek ve tutuklayarak halkı teslim almak istemektedirler. Ancak bunu asla başaramayacaklar. Siyasi soykırım operasyonlarının üç yıldan bu yana aralıksız sürüyor olması, bu politikanın başarısızlığını gün yüzüne çıkarmaktadır. Hiçbir şekilde bu halkı, bu halkın temsilcilerini, seçilmişlerini teslim alamayacaklar. BDP'ye diz çöktüremeyecekler. Halk iradesinin kırılmadığını, kırılmayacağını da halkımız zaten meydanlarda, alanlarda açıkça göstermektedir. Bizim açımızdan bedeli ne olursa olsun, üstümüze ne kadar geliyorsa gelsinler bu mücadele sürecektir. Tek bir kişi kalıncaya kadar bu parti çalışmaya devam edecek. Bu halkın mücadelesi sürecektir. Her bir evimiz parti gibi çalışacak. 6 bin insanımız tutuklandı. Bir

6 bin daha tutuklansa da bu mücadele bitmeyecektir, bizi bitiremeyeceklerdir" vurguları yapıldı.

Basın açıklamasının ardından açıklama sona erdirildi.

•••••

İzmir'de Pankartlı Protesto!

Kürt Halkının özgürlük mücadelesine yönelik saldırılardan biri daha yaşandı. Uludere'deki Roboski katliamı yapılan saldırı ezilen ve buna karşı savaşan Kürt

Halkını yıldırım için yapılan bir saldırıydı. Faşist devlet dünden bugüne bu yollarla varlığını sürdürmeye çalışıyor. Fakat yaptığı hiçbir katliam halklarımızın birleşik devriminin zaferini engelleyemeyecektir.

Faşist devletin saldırısına karşı halkların mücadele birliğini örgütleme hedefiyle hareket eden Mücadele Birliği Platformu olarak bizler de 13 Ocak tarihinde "Qilaban (Uludere) katliamının hesabını soracağız- Kürt halkı yalnız değildir! Mücadele Birliği Platformu" imzalı bir pankartı işçilerin emekçilerin yoğun olarak olduğu Çiğli'de bir üst geçide astık.

Yurtsever Kürt halkının mücadelesi mücadelemizdir.

•••••

Taksim'de Yükselen Sloganlar

BDP İstanbul İl Örgütü, KCK kapsamında düzenlenen operasyonları protesto etti. BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Asiye Kolçak, "Tek bir kişi kalıncaya kadar bu parti sürecektir" derken, BDP Grup Başkanvekili ve Iğdır Milletvekili Pervin Buldan ise "Kürt halkının özgürlük mücadelesi bugün itibariyle çok daha büyük olacaktır" diye konuştu. Gözaltılara tepki gösteren BDP Diyarbakır Milletvekili Emine Ayna ise "Ergenekon cezaevinde ama zihniyeti iktidarda" dedi.

14 Ocak günü Taksim Meydanı'nda toplanan BDP'lilere Mücadele Birliği Platformu da destek verdi. "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Operasyon değil, demokratik çözüm", "Kürt halkı yalnız değildir", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları atılarak, alkış, ıslık ve zılgıtlarla gözaltılar protesto edildi.

Partililer adına basın açıklaması yapan BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Asiye Kol-

çak, "BDP'ye, Kürt halkına diz çöktüremeyeceklerdir. Bizim açımızdan bedeli ne olursa olsun, üstümüze ne kadar gelirse gelinsin bu mücadele sürecektir. Bizi bitiremeyeceklerdir" diye konuştu.

BDP Grup Başkanvekili ve Iğdır Milletvekili Pervin Buldan, "BDP'ye düzenlenen siyasi soykırım operasyonu, Uludere'deki katliamın üstünü örtmek amacıyla yapılmıştır. AKP, Uludere'nin hesabını bu halka verecektir. Bu katliamın üstünü kapatamayacaktır" dedi. Buldan tüm demokratik kesimlere, BDP'ye destek olmaları için çağrıda bulundu.

TTB eski başkanlarından Prof. Dr. Gençay Gürsoy da "Uzun zamandan beri Türkiye'de devlet zulmü, zaman zaman bir 'tetikçi' kılıfına girip, arkadaşlarımızı enselerinden vurdular. Hrant Dink bunlardan biri. Zaman zaman Uludere'deki gibi uçaklarla günahsız sivilleri öldürdüler. Ve uzun zamandan beri yasama, yürütme, yargı tek elde toplanarak, Kürt hareketi sindirilmeye çalışılıyor" dedi.

BDP Diyarbakır Milletvekili Emine Ayna ise gözaltıları eleştirerek, "Beceriksiz hırsızlar vardır, yakalanırlar. Bir de iyi hırsızlar vardır, işi kılıfına uydurup iş adamı olurlar. Bugün yaşadığımız tamamen budur. AKP, Başbakan Erdoğan, Ergenekon kapsamında cezaevine alınanlara, 'Siz katletmeyi, tutuklamayı beceremediniz, kılıfına uyduramadınız. Ben tüm bunları kılıfına uydurarak, yasallaştırarak yaptım' diyor. Fiziksel soykırımlar için tarih her zaman hesap sordu. Peki siyasi soykırımlar için kim özür dileyecek? Bizden beklenen nedir? Kimliğimizden vazgeçmemiz mi? Tarihimizi inkar etmemiz mi? O zaman biz insanlıktan çıkmaz mıyız? Onurumuzu kaybetmez miyiz? Mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

Konuşmaların ardından eylem, sloganlarla sona erdi. □

TEHLİKEDEKİ AVUKATLAR GÜNÜ

Savunmaya Özgürlük Platformu, “24 Ocak Tehlikedeki Avukatlar Günü” dolayısıyla tutuklu meslektaşları için Beşiktaş Adliyesine yürüyüş düzenlediler.

24 Ocak günü Beşiktaş Meydanı’nda bir araya gelen avukatlar, “Tutuklu Avukatlar Serbest Bırakılsın” pankartı açarak Adliye önüne yürüdüler. Ellerinde “Savunmaya Özgürlük”, “Özel Yetkili Mahkemeler Kaldırılsın”, “Tutuklu Avukatlara Özgürlük” dövizleri taşıyan avukatlar cübbeleriyle yaptıkları yürüyüş esnasında “Savunmaya Özgürlük”, “Tutuklu Avukatlar Serbest Bırakılsın” sloganları attılar.

KCK adı altında yürütülen operasyonlarda 36 avukat büro ve evleri aranarak tutuklanmışlardı. Adliye’nin önünde açıklama yapan Ercan Taner, Cumhuriyet tarihinin en büyük avukat operasyonu ile savunma hakkı, savunma mesleği, yargı, adaletin evrensel kuralları derin bir yara aldığını söyledi. Taner; “12 Eylül faşist askeri rejimi döneminde dahi benzerine rastlanmayan bu toplu avukat tutuklanması adli tehcir niteliğinde, siyasal rehin anlamını taşıyıp, engizisyon dönemindeki ön hapis şüphe cezası içeren bir hukuk cinayetidir” dedi.

Ercan Taner, Açıklamasının devamında; “Unutulmamalıdır ve tarih göstermiştir ki, tüm diktatörlerin her zaman varlığından korktukları savunma hakkı ve mesleği gün gelmiş kendilerine de gerek olmuştur. Bu saldırı. Özelde Kürt kimliklerinden dolayı Öcalan’ın avukatlarını hedef almış olsa da, genelde tüm avukat camiasına, savunma mesleği ve örgütlerine yönelik saldırıdır. Hukuk tarihi bu saldırı karşısında sessiz kalan Baro yönetimlerini affetmeyecektir” diyerek basın açıklamasını sona erdirdi.

Daha önceki KCK soruşturmaları nedeniyle uzun süredir tutuklu olan avukatlarla birlikte 40 avukat özgürlüğünden yoksun. Ortada hukuk aklı ve hukuk mantığına, hukuk ilkelerine uygun bir tek ciddi gerekçe yok! Sadece ve sadece Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemelerine; Abdullah Öcalan’la yıllardır devletin her türlü denetimi altında görüşme yapan ve Kürtlerin davalarına bakan avukatları hedef gösteren Başbakan’ın siyasal talimatları var.

(...) Bugün dünyadaki tüm demokrat, özgürlükçü; savunma mesleğinin özgürlük ve bağımsızlığından yana tüm meslektaşlarımızla birlikte haykırıyor ve diyor ki;

Tutuklu Meslektaşlarımız Derhal Serbest Bırakılmalıdır!

Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri Kapatılmalı – TMK Kaldırılmalıdır!

Savunmanın Bağımsızlığına Ve Özgürlüğüne Yönelik Baskılar Son Bulmalıdır” dedi.

Basın açıklamasının okunmasının ardından eylem sona erdi.

Mücadele Birliği /İzmir

İHD SUSMADI SUSMAYACAK

İHD İzmir Şubesi 13 Ocak Cuma günü 17 ilde ve İzmir Mezopotamya Kültür Merkezi ve BDP İzmir binasına yapılan baskınları ve gözaltıları 14 Ocak Cumartesi saat 12.30’da eski Sümerbank önünde yaptığı basın açıklamasıyla protesto etti.

Eylemde “Diyarbakır İHD’yi Bırak! Jitem Merkezine Bak! ‘Suç ve Gerçeği Orada Bulursun/ İzmir İHD Şubesi” pankartı açılırken “İHD Susmadı Susmayacak”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Biji Bıratıya Gelan” sloganları atıldı. Basın açıklamasında; “Bu sabah yine ‘KCK’ adı altında yapılan soruşturma kapsamında baskınlara ve gözaltılara tanık olduk... Böylece hükümetin planladığı yeni stratejinin bir hamlesi daha gerçekleştirildi. Ayrıca Başbakanın Leyla Zana’yı hedef alan açıklamaları da karşılığını buldu. Özel yetkili savcılar ve mahkemeler de siyasal iktidarla ne kadar iç içe çalıştıklarını bir kez daha kanıtladı... Siyasal iktidarı demokrasiye bağlılığa davet ediyoruz. İnsan hakları savunucularının mücadelesi, tüm engelleme çabalarına rağmen, devam edecektir” denildi

Okunan basın açıklamasının ardından Halkların Demokratik Kongresi’nin “Hrant İçin Adalet İçin Sen De Bir Ses Çıkar” şiarıyla yapacakları yürüyüşe destek için Konak Pier önüne “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “İHD Susmadı Susmayacak”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganları ile yüründü.

Mücadele Birliği /İzmir

AVUKATLAR HER YERDE EYLEMDE!

Avrupa Demokrat Avukatlar (AED) öncülüğünde 24 Ocak günü Tehlikedeki Avukatlar Günü olarak belirlenmiş ve ilk kez 2010 yılında İran’daki avukatlar için bir girişim başlatılmıştı. Bu yıl ise Tehlikedeki Avukatlar Günü, siyasal nedenlerle tutuklanan ve mesleki faaliyetlerini yerine getirmeleri engellenen Türkiye’deki avukatlara ithaf edildi.

Avrupa ülkelerindeki avukatların 24 Ocak 2012 tarihinde Türkiye Büyükelçilikleri ve konsoloslukları önünde cübbeleriyle yapacakları protesto gösterileri ile eş zamanlı olarak ÇHD İzmir Şubesi tarafından da (diğer ÇHD Şubeleri ile aynı zamanda) meslektaşlarına ve genel olarak savunmaya yönelik saldırıları protesto etmek için 24 Ocak günü saat 12.30’da İzmir Bayraklı Adliyesi önünde basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada, “İki ayı aşkın süredir, halkın yargı faaliyetinde dili, sesi olan 36 meslektaşımız cezaevlerinde tutuklu bulunuyor.

BİLLUR TUZ İŞÇİLERİ EYLEME DEVAM EDİYOR

İzmir Çiğli’de Atatürk Organize Sanayi Bölgesi’nde bulunan Billur Tuz Fabrikasında 1 Ocak gününden beri eylemde olan Tek Gıda-İş üyesi işçilerle sınıf dayanışması büyüyor.

7 Ocak Cuma günü Billur Tuz işçileri için yoğun bir gündü. 12.45’ten itibaren polis ablukası altında sürekli ziyaretçileri vardı.

Çiğli Organize’de bulunan ve Tek Gıda İş Sendikası’nın örgütlü olduğu Alliance One ve Sunel Tütün Fabrikalarında çalışan işçiler ve işyeri temsilcileri, Belediye-İş İzmir 6 No’lu Şube, Demiryol-İş, Teksif, Haber-İş, Tek Gıda-İş 2 No’lu Şube, Tes-İş 1 ve 2 No’lu Şube, Türk Metal 1 No’lu Şube, Yol-İş, Çimse İş, Harb-İş 1 No’lu Şube, Hava-İş 1 No’lu Şube, Eğitim Sen 2 Nolu Şube sendikaları başkan ve yöneticileri, Birleşik Metal-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu Totomak ve Schnieder Elektrik fabrikası işçileri de Billur Tuz işçilerine destek için gelmişlerdi.

Bunların dışında Kipa’da sendikalaşma mücadeleleri devam eden Tez-Koop-İş Sendikası üye ve yöneticileri, 160. günlerindeki Savranoğlu Deri işçileri ve TUM-TİS Genel Başkanı Kenan Öztürk İzmir Şubesi yönetici ve üyeleri kitlesel olarak Billur Tuz işçilerinin yanına gelmişlerdi.

Mücadele Birliği Platformu da “Billur Tuz İşçileri Yalnız Değildir” pankartı ve “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Zafer Savaşan İşçilerin Olacak”, “Billur Tuz İşçisi Yalnız Değildir”, “Birleşen İşçiler Asla Yenilmez”, “Yaşasın Onurlu Mücadememiz” sloganlarıyla desteğe gelirken Petrol-İş Sendikası Aliğa Şubesi yöneticileri ve üyeleri ise “Direnenler Her Zaman Kazanmamıştır Ama Hep Kazananlar Dire-

nenler Olmuştur” pankartıyla eylem alanına geldiler.

Yaklaşık 1,5 saat süren ziyaretçilerin gelmeleri tamamlanınca konuşmalar yapıldı. Ziyaret boyunca; “İş, Ekmek Yoksa Üretim De Yok!”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!”, “Birleşen İşçiler Asla Yenilmez”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması!”, “Biz Haklıyız Biz Kazanacağız!”, “Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz!” sloganları atıldı. Savranoğlu işçileri de “Adalet Yoksa İşgal Edeceğiz” sloganını haykırdılar.

Kazanıncaya Kadar Buradayız

10 Ocak Salı günü, işçilere 10 günlük eylem sürecinin nasıl geçtiğini, duygularını düşüncelerini sorduk:

-“Verdiğimiz mücadeleden dolayı mutluyuz, gururluyuz”

-“10 gün çok güzel geçti yaşamımızda farklı bir 10 gündü”

-“Güzel diyebilirim, destekleyen arkadaşlara kurumlara teşekkürler ediyoruz”

-“İlk kez böyle bir ortam içerisinde bulunuyorum, güzel bir duygu”

-“Şimdilik barışçıl bir eylem içerisindeyiz. Sonraki günlere bakacağız”

-“Kararlı olduğumuz sürece kazanacağız. Bizleri 10 gündür yalnız bırakmıyorlar”

-“Onurumuza sahip çıkıyoruz. Hakkı-

mız için mücadele ediyoruz. Kazanıncaya kadar buradayız”

Bu Mücadelede Sorumluluk Hepimizin

15 Ocak Pazartesi günü, Mücadele Birliği Platformu olarak saat 10.30’da Billur Tuz işçilerini ziyaret ettik.

İşçilerle selamlaştıktan sonra Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse kısa bir konuşma yaptı. Sonra sözü Mücadele Birliği Platformu’na verdi. Öncelikle İstanbul’da eylemde olan işçilerin selamları iletili ve “Sizler bu mücadeleyi burada yükselttikçe, ekmeğiniz onurunuz, sendika hakkınız için, kendi geleceğiniz için bu mücadeleyi yükselttikçe bu dünya işçi sınıfının Türkiye işçi-emekçi sınıflarının mücadelesinin önemli bir parçası olacak. Özellikle bu sanayi bölgesinde örgütsüz olan diğer işçi arkadaşlarımıza, dostlarımıza büyük bir örnek yaratacak; yeter ki örgütlü, disiplinli ve birlikte mücadelenizi yükseltin. Ve sınıf kardeşlerinizle diğer işçi-emekçilerle, bu mücadeleyi birlikte büyütürsek ve burayı yalnız bırakmazsak bu mücadele başarıya ulaşacaktır. Burada ne kadar sizin sorumluluğunuz varsa hepimizin; emek örgütlerinin, devrimci örgütlerin, sosyalistlerin en az sizlerin kadar sorumluluğu var. Ne sizin önünüzde ne de arkamızda mücadelenizi sonuna kadar ya-

Sokaklar

nınızda yürütmekle sorumluyuz ve biz size söz veriyoruz sizler zaferi kazanıncaya kadar, sizler ekmeğiniz, onurunuz için haklarınızı alıncaya kadar bizler elimizden ne geliyorsa yüreğimizden ne geliyorsa yanınızda olmaya söz veriyoruz” denildi.

Konuşmalardan sonra türküler eşliğinde işçilerle halaylar çekildi.

Birleşen İşçiler Asla Yenilmez!

Mücadele Birliği Platformu olarak 18 Ocak Çarşamba günü saat 15.00’te Billur Tuz işçilerini yeniden ziyaret ettik.

Bir önceki gün işçiler “İşimizi Geri İstiyoruz Billur Tuz İşçileri” pankartını yolun karşısına asmış, Billur Tuz patronu da pankartın indirilmesini istemişti. Karşıdaki fabrikanın güvenlik görevlileri de gelerek işçileri uyarılmışlar, işçiler ise “bizleri işe alıncaya kadar pankartı indirmeyeceğiz” cevabını vermişlerdi.

Sabah saatlerinde ve öğle paydoslarında Cafesan-Çiğli Belediyesi işçileri Billur Tuz işçilerini ziyaret etti ve Petrol-İş Aliağa Şubesi de 47 işçiye kışlık bot getirdi. Saat 16.00’da da Eğitim-Sen 2 Nolu Şubesi, lise öğrencileri ile birlikte işçileri ziyaret etti. Eğitim emekçileri, genel sürece değinerek yapılan saldırıları emekçi, işçi, öğrenci olarak birlikte karşılamak ve bu temelde mücadele etmek gerektiğini söyleyerek işçilerin verdiği mücadelenin yanında olacaklarını vurguladılar.

Eylemlerinin 17. gününe kadar geçen süreç ile ilgili bir işçi arkadaşla kısa bir söyleşi yaparak duygu ve düşüncelerini öğrendik.

“Ben yedi yıl burada çalıştım. Çalıştığım süre boyunca arkadaşlarımı tanıma olanağım olmadı. Nasıl olsun ki saat 10.00’da ve saat 16.00’da olması gereken çay paydosu, yok; öğle yemeği 30 dakika, 15 dakika yemek yiyorsun geriye kalan 10-15 dakikada ne konuşacağız ki? Bu şekilde birbirimizi nasıl tanıyabilirdik ki? Şimdi ise beraber çalıştığımız arkadaşlarımızın aile yapılarını, düşüncelerini, hangi koşullarda yaşadıklarını öğrendik. Mesela kadın arkadaşlarımızı göremiyorduk; hangi koşullar altında nasıl çalıştıklarını bilmiyorduk. Şimdi ise yan yana beraber birlikte mücadele ediyoruz.

Birbirimizi tanıdık. Ortak bir sorunumuz olduğunu gördük ve burada birlikte mücadele ediyoruz. Birimizin morali bozursa ya da canı sıkınsa hemen ilgileniyoruz arkadaşımızla, morali yerine getiriyoruz. Aynı şey bana olunca benim de moralimi yerine getiriyorlar. Moralimiz eylem açısından yüksek çünkü kazanacağımızı biliyoruz. Bu sayede coşkunumuz heyecanımız bitmiyor”.

İşçiler gün içerisinde Billur Tuz Fabrikası giriş kapısının ö-

nünden ayrılmıyorlar. Aynı şekilde de çevik kuvvet ekipleri 24 saat boyunca fabrika içinde, giriş kapısı yanındalar. Eylemdeki işçiler belli aralıklarla “Atılan İşçiler Geri Alınsın”, “Birleşe Birleşe Kazanacağız”, “Sendika Hakkımız Engellenemez”, “Birleşen İşçiler Asla Yenilmez”, “Yaşasın Onurlu Mücadelemiz”, “Billur Tuz İşçisi Yalnız Değildir,” sloganları atıyorlar.

Billur Tuz İşçilerinden Pankart

23 Ocak günü işçiler, eylemlerinin 22. gününde fabrikanın tepesine pankart astı.

Eylemdeki 5 işçi bu sabah saat 06.00’da, Billur Tuz adının ve ambleminin yazılı olduğu fabrikanın ortasındaki en yüksek bölgeye “Atılan İşçiler Geri Alınsın / Billur Tuz İşçileri” imzalı pankart astı. Eylemi gerçekleştiren 5 işçi fabrikanın tepesinde yaklaşık 3 saat kaldı, burada sürekli sloganlar atan işçilere kapı önündeki eylemdeki diğer işçiler de slogan ve alkışlarla karşılık verdi. “Atılan İşçiler Geri Alınsın”, “İşimizi Geri İstiyoruz”, “Baskılara Boyun Eğmeyeceğiz”, “Adalet Yoksa İşgal Edeceğiz”, “Billur Tuz’a Sendika Halaylarla Girecek” sloganları sıklıkla atıldı.

Eylemci işçilerin yanına giden sivil polisler eyleme müdahale etmedi. Eylemin nasıl planlandığına ve gerçekleştiğine dair bir bilgileri olmayan işyeri idaresi ve emniyet eylem karşısında şaşkınlıklarını gizleyemediler. Saat 09.00 civarında sendikanın da talimatı doğrultusunda işçiler eylemi planladıkları gibi kendileri sonlandırdılar.

İşçiler aşağıya indikten sonra ifadeleri alınmak üzere Çiğli İlçe Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldü. Burada ifadeleri alınan 5 işçi serbest bırakıldı. Pankarta ise “suç aleti” olduğu gerekçesiyle emniyet tarafından el konuldu. İfadeleri alınan işçiler ve Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse, emniyetten çıktıktan sonra eylem alanına geri döndü.

Tüm bu süreç boyunca Deri-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz ve her öğlen yemek kazanlarıyla Billur Tuz işçilerine yemek getiren eylemdeki Savranoglu Deri işçileri de Billur Tuz işçilerini yalnız bırakmadılar.

Billur Tuz patronu, işçilerin sendikalarına sahip çıkmalarına tahammülsüzlüğünü 20 Ocak Cuma günü bir kez daha göstermiş, sendika üyesi 2 işçi daha işten çıkarılmıştı. Sendika üyesi eylemdeki işçiler bu işten atmalarından bir süreliğine fabrikanın kapısını kapatmışlar, içeriye giriş-çıkışları engellemişlerdi. Sendika, işten atma saldırısına aynı sertlikte bir yanıt vermiş oldu.

Önümüzdeki günlerde sürecin daha da sertleşeceği görülüyor. İşçiler bu eylemle sürece hazır olduklarını göstermiş oldular. İşçiler gerekirse fabrikayı işgal edeceklerini ifade ediyorlar.

Billur Tuz

İki İşçinin Daha İşine Son Verdi

Tek Gıda-İş Sendikasına üye oldukları için işten atılıp direnişe başlayan Billur Tuz işçilerine iki arkadaşları daha katıldı.

Dün akşam saatlerinde sendika üyesi Cem Durukan ile Osman Uyar işe dönme mücadelesi veren arkadaşlarına destek verdikleri için işten atıldı. Fabrika Koordinatörü Şükrü Doğa Ocak günü saat 17.00 sularında laboratuvar bölümünde çalışan 15 yıllık kadrolu işçi Cem Durukan’ı odasına çağırıp sendikadan istifa etmediği, sendikalaşma nedeniyle işten atılan işçi arkadaşlarına destek verdiği için işten çıkarıldığını söyledi ve fabrikayı terk etmesini istedi.

Cem Durukan işten çıkarılmasına ilişkin çıkış gerekçesinin yazılı beyan edilmesini istedi ve işyerini terk etmedi.

Fabrika önünde bekleyen işçilere ve sendikacılara haber vermesi üzerine o sırada mesaisi biten 08.00-18.00 vardiya işçilerinin servislerinin fabrikadan çıkışı fabrika kapıları tutularak engellendi. Fabrika içerisinde sendika üyelerine baskı uygulanması ve işten çıkartılmalarına sessiz kalmayacaklarını belirten işçiler, fabrikanın 2 kapısına da etten duvar örerek servislerin çıkışına izin vermedi. İçerden işten çıkartılma belgesinin yazılı olarak verildiğinin haberi gelmesi üzerine servislerin çıkışına izin verildi.

Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse, "Bu uyarı eylemiydi, idareci-

ler baskı uygulamaktan vazgeçmezse bu fabrikadan hiçbir şey çıkartamazsınız" dedi. Fabrikanın aynı bölümünde çalışan Osman Uyar adlı işçi de fabrikaya çağrılarak aynı gerekçelerle işten çıkartıldı.

Köse, içerideki işçilere yönelik baskılar devam eder ve bu iş çözülmezse uyarılmaktan ötesini yapacaklarını dile getirirken, pazartesi günü Şükrü Doğaner ve diğer sorumlular hakkında üyelerini istifaya zorladıkları ve hukuksuz olarak işten attıkları için suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi.

Osman Uyar, 25 yıldır bu fabrikada çalıştığını, arkadaşlarıyla ve işiyle hiçbir uyumsuzluğunun olmadığını, sendika üyesi olduğu, eylemdeki arkadaşlarına destek verdikleri için işten atıldığını dile getirdi.

Schneider İşçileri Billur Tuz İşçilerini Yalnız Bırakmıyor

Billur Tuz işçileri eyleme başladığından bu yana her hafta vardiya çıkışlarında işçilere destek ziyaretinde bulunan, kendileri de yeni sendikalaşmış olan Schneider Elektrik'te çalışan Birleşik Metal-İş üyesi işçiler, 07.00-15.00 vardiya çıkışında destek ziyaretinde bulundu. "Billur Tuz işçisi yalnız değildir" sloganıyla gelen Schneider işçileri her zamanki gibi büyük coşku yarattılar. İşçiler adına konuşma yapan Raşit Ekin, kendi fabrikaları ve organize edeki tüm fabrikalarda çalışan işçiler adına sürekli bu mücadelenin arkasında olacaklarını belirterek, "Organize öncelikle örgütlü işçiler olarak tek vücut olursak hem Billur Tuz direnişini kazanırız, hem de yeni işyerleri örgütleriz" dedi.

Mücadele Birliği/İzmir

İHD: F TIPLERİ KAPATILSIN!

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonunun "Tecrit Öldürüyor, F Tipi Hapishaneler Kapatılsın" adı altında yürüttükleri kampanya 2. haftasında otur-

ma eylemleri ile devam ediyor.

21 Ocak akşamı saat 19.00'da Mecidiyeköy Meydanı'nda bir araya gelen İHD Cezaevi Komisyonu üyeleri, fenerlerle F harfi oluşturarak F tipi hapishanelerin kapatılmasını istediler. Eyleme Mücadele Birliği de destek verdi. Eylemde "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Tecrit Öldürüyor" sloganları atıldı.

Cezaevi Komisyonu adına açıklama yapan Gönül Songül; "Cezaevlerinde, oluşturulmak istenilen toplumun bir prototipi inşa ediliyor. Birbirinden yalıtılmış, birlikte olmanın getirdiği hakları savunma ve bilinç oluşturma olanağından uzak, güçsüzleştirilmiş, teslim alınmış bir toplum modeli yaratılmak isteniyor" dedi.

Songül, açıklamasının devamında; tecridin en ağırlaştırılmış hali olan F tipi hapishanelerinde uygulanan zulmün farkına varılması ve acil olarak F tipi zindanların kapatılması gerektiğini vurguladı.

Son olarak Kandıra F tipi Cezaevinde siyasi tutsaklara uygulanan keyfi disiplin cezalarına ilişkin tutsaklardan gelen bir mektup okunarak eylem sona erdirildi □

ANTEP SES'TEN BASKI VE SÜRGÜNLERE TEPKİ

21 Aralık'ta emekçilerin ülke genelindeki grev sonrasında Antep'te greve çıkan emekçilere baskı ve sürgün saldırısı gerçekleşti. Grev sonrasında 25 Aralık Devlet Hastanesi müdür yardımcısı İbrahim Gözüyukarı tarafından, SES'li bir kadın emekçiye küfürlü hakaretlerde bulunuldu, ardından görevlendirme adı altında sürgün cezaları verildi. Bunun üzerine emekçi düşmanı Gözüyukarı hakkında suç duyurusunda bulunuldu. Yine işbirlikçi burjuva sendika olan Sağlık-Sen yöneticileri ise bu şahsı korumaya çalıştı.

Antep SES bu durum üzerine 6 Ocak 2012 günü İl Sağlık Müdürlüğü önünde saat 13.00'de bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın metnini okuyan SES Antep Şube Başkanı Behçet Ekşili işbirlikçi sendikacılık yaptığı gerekçesiyle Avrupa Sendikalar Birliği'ne kabul edilmeyen Memur-Sen ve benzeri sendikaların tarihin çöplüğünde yerlerini alacağını, sendika üyelerine yönelik görevlendirme adı altında verilen sürgünlere sessiz kalmayacaklarını, eğer bir görevlendirme olacaksa bunun art niyetle değil hizmet puanına göre adil görevlendirme olması gerektiğini belirtti. Basın açıklaması "Kahrolsun Emek Düşmanları", "Kahrolsun Sarı Sendikacılık", "Baskılar Sürgünler Durdurulsun" denilerek sona erdi.

Mücadele Birliği/Antep

DEVİRİMİ HAZIRLAMAK-I

Bütün kitle eylemlerinde etkin biçimde yer almak, mümkün olan yerde böyle eylemlerin öncülüğünü yapmak, her eylemi bir ayaklanmaya çevirmenin düşünsel hazırlığı içinde olmak ve mümkün olan yerde bunu gerçekleştirmek devrime hazırlanmanın bir başka yönüdür.

Bütün kitle eylemlerinde yer almak, her şeyden önce, yaygın, geniş ve sağlam kitle ilişkilerine sahip olmaya bağlı. Böyle ilişkiler kurmadan kitle eylemlerinde yer almak, hele de eylemlerin öncülüğünü yapmak söz konusu olamaz. Büyük Tekel eyleminde olsun, başka eylemlerde olsun bu gerçeği yaşamın kendisinden öğrenmiş durumdayız. Devrimin kaçınılmazlığını, zorunluluğunu, yaygınlığını ve derinliğini işçi sınıfına, emekçilere, Kürt halkına anlatmak hem kendimizi hem de devrimi hazırlamanın gereğidir. Her yerde ve her kitle eyleminde, işçi sınıfına, emekçi güçlere, Kürt halkına iktidarın alınmasının hem zorunlu hem de kaçınılmaz olduğunu anlatmalıyız. Kısacası, devrimin bu toplumsal ordusunun tüm dikkatlerini iktidarın fethi amacına çevirmeyi başarmalıyız.

Sınıf savaşımının belli bir anında işçi sınıfının ve devrimci güçlerin başat, temel görevinin ne olduğu sorunu her zaman devrimci komünistlerin temel meselesi olmuştur. Şimdiki temel görevimiz ne, zincirin yakalamamız gereken halkası hangisi sorularına doğru, bilimsel yanıt verebilmek zafere ulaşabilmenin temel koşuludur.

Öyleyse bu soruyu şimdi kendimize sormalı ve hiçbir öznelliğe düşmeden, somut, doğruluğu bilimsel bakımdan kanıtlanabilir yanıt bulmalıyız.

Sonda söylenmesi gerekeni baştan söyleyelim: Şimdi bütün gücümüzle hızla yaklaşmakta olan devrime kendimizi ve sınıfı hazırlamalıyız. Kendisini kavradığımızda zincirin tümüne sahip olmamızı sağlayacak halka işte budur.

Savaş-Devrim İlişkisi

Bir devrimin hızla yaklaşmakta olduğunun en büyük belirtisi ve kanıtı, emperyalistlerin ve Ortadoğu'daki Katar Emirliği, Türkiye, Ürdün gibi işbirlikçilerinin hep birlikte, dünyanın gözü önünde hazırladıkları savaştır. Artık hiç kimse bir savaşın doludizgin hazırlanmakta olduğundan şüphe dahi duymaz.

Bir, Rusya Federasyonu, Suriye ve İran'ın Türkiye'yi vurmakla tehdit ettiklerini; bu tehditlere uygun bir davranış içinde olduklarını, füzelerinin yönünü Türkiye'ye çevirdiklerini biliyoruz.

İki, şimdi bunlara Irak katılmıştır. Irak'ın Türkiye ile ilişkilerinin son dönemde gerginleştiği biliniyordu ancak bu gerginliğin hızla tehdit boyutlarına varması şaşırtıcı olmuştur. Türk basınına da yansıyan, Irak başbakanı Maliki'nin şu sözleri Türkiye-İrak ilişkilerinin ne durumda olduğunu çok net biçimde gösteriyor:

El-Hurra televizyonuna röportaj veren Maliki, "Türkiye'nin Irak'a bu şekilde müdahale edeceğini beklemezdik. Son dönemde açıklamalar aracılığıyla sürpriz müdahalelerde bulduklarını fark ettik. Bu son açıklamalar Irak'ın iç işlerine müdahaledir ve buna kesinlikle izin vermeyiz. Eğer bizim yargı otoritemiz hakkında konuşuyorlarsa biz de onların hakkında konuşabiliriz ve bizim tartışmalarımız hakkında konuşuyorlarsa biz de onlarınkiler

hakkında konuşabiliriz. Türkiye bölgeye felaket ve iç savaş getirebilecek bir rol oynamıyor. Ancak bunun sonucunda zararlı çıkan Türkiye olur, çünkü birçok mezhep ve farklı kökenli etnik gruplar barındırıyor" (15 Ocak 2012 Milliyet)

Devletlerarası ilişkilerde bu sözler, savaş ilanından bir önceki adımdır. Bunların bir adım ilerisi savaş ilanıdır. Evet, "Türkiye bölgeye felaket ve iç savaş getirebilecek bir rol oynuyor." Bu rol ona yüklenmiştir, oynayacaktır, oynamak zorundadır. Bu rol emperyalist-kapitalist sistemin dünya krizinden, çöküş sürecinden doğan ve onun uzantısı olan bir roldür.

Üç, Türk tekelci basını "uluslararası toplumu"n yani emperyalistlerle işbirlikçilerinin Suriye'ye askeri müdahaleyi düşündüklerini -buna planladıklarını demek daha doğru olur- açıktan yazmaya başladı. Çocuktan al haberi misalidir bu. Emperyalistlerin tosuncuklarının Suriye'de başarılı olamayacakları anlaşılınca askeri işgal planları devreye sokuluyor. Rusya istihbaratı, bu askeri müdahalenin Türkiye öncülüğünde yapılacağına dair bilgilerinin olduğunu açıkladı.

Dört, bundan bir gün sonra Katar Emiri, Suriye'ye dış askeri müdahalenin gerekli olabileceğini açıkladı. Söylenen Amerika'dır, bundan kuşku yok.

Beş, İran, Türk basınının sözleriyle ifade edersek, komşularını "macera aramayın, akıllı olun" diye uyardı. Buna tehdit etti demek doğruyu ifade etmek olur. Burada Türkiye'nin de "uyarıldığı"ndan aynı şekilde kuşku duyulmamalı. "Kızım sana söylüyorum, gelinim sen anla" misali.

Altı, ancak Irak Suriye ve İran gibi fazla "diplomatik" görünme ihtiyacı duymuyor. Sözlerini daha tehditkâr, daha kışkırtıcı bir tonla ve daha doğrudan söylüyor.

"'Erdoğan'a, Irak'ın içişlerine burnunu sokmamasını tavsiye ettim' dedi. Irak'ın Osmanlı Devleti'nin bir parçası olmadığını ve emir almayacağını ifade eden Macid, Türkiye'nin Bağdat Büyükelçisi'nin Dışişleri Bakanlığı'na çağrılarak tepki gösterilmesini isterken, Türkiye'nin, Kürt sorununu 'tanklar ve savaş uçaklarıyla' değil, barışçıl yöntemlerle çözmesi gerektiğinin altını çizdi."

Bu hakaretimiz sözler Irak devletinin üst düzey bir yetkilisine ait. Bununla Türkiye'ye a)Haddini bil, kendini ne sanıyorsun, b)Bun-

DEVİRİME HAZIRLANMAK

dan böyle biz de Kürdistan meselesine müdahiliz, demiş oluyor.

Çok açık, Ortadoğu ve Türkiye yıkıcı bir savaşa doğru doludizgin gidiyorlar. Savaşın halklar üzerindeki yıkıcı etkisi biliniyor, bunlar üzerinde söz söylemek gereksiz. Ancak savaşın yıkıcı etkisi halklarla, ezilen, sömürülen sınıflarla sınırlı kalmaz; savaş aynı zamanda tekeli kapitalist düzen üzerinde de yıkıcı etkiler yaratır. Savaş dendiğinde genellikle üzerinde durulmayan nokta budur. Oysa asıl üzerinde durulması gereken yan da bu.

Egemen sınıfların “kurtuluş” çaresi olarak sarıldıkları savaş, düzenin ekonomik-politik krizini derinleştirir, toplumun en uyuşuk kesimlerinin dahi gözünü politik yaşama açar, çelişkileri keskinleştirir, sınıf savaşını kızıştırır. Kısacası, savaş bir devrimin koşullarını en olgun, en elverişli hale getirir.

Tarihte pek çok savaşı kurulu düzenlerin bir devrimle yıkıldığı süreçlerin izlemesi bir rastlantı değil, savaşların bu etkilerinin sonucudur. Birinci ve ikinci dünya savaşları sonrası süreçler buna bir örnektir.

Türkiye ve Ortadoğu bu durumdan muaf değiller. Kapitalistlerin, emperyalistlerin kendi elleriyle hazırladıkları savaşın patlak vermesi durumunda halklar, sömürülen sınıflar ve sömürü düzenleri üzerinde sözünü ettigimiz etkileri yaratması kaçınılmaz.

Savaşlar, -burada sözünü ettiğimiz savaşlar, elbette ki haksız, yağma savaşlarıdır- kapitalist toplumların varlık koşullarından doğarlar. Bu nedenle bu savaşlar ya bir devrim tarafından önlenirler ya da bir devrimle yol açarlar. Şimdi, emperyalistler ve işbirlikçileri tarafından hazırlanmakta olan savaş ya da savaşlar da aynı karakter özelliğine sahiptirler. Ya bir dizi ülkedeki devrim bu savaşları önler ya da savaşlar bir dizi ülkede devrimlere yol açacaklar.

Devrim Hazırlanmak

Haksız, yağma savaşları, komünistlerin istedikleri, arzu ettikleri, tercih ettikleri bir durum değildir. Ne var ki, savaşın çıkıp çıkmayacağı, komünistler dâhil herhangi bir toplumsal gücün istek, arzu ya da dileğine bağlı değil. Böylesi savaşlar kapitalist toplumun varlık koşullarından doğar ve bu durum ona bir anlamda “kaçınılmazlık” özelliği katar.

Bu özellik savaşın hiçbir durumda önlenemezliği anlamında değil, ama ancak tekeli

ci kapitalist iktidarların bir devrimle yıkılması, yerine halk iktidarlarının, emeğin iktidarlarının kurulmasıyla önlenebileceği anlamındadır. Demek ki, gerici savaşların koşulları ortaya çıktığında devrimci komünistler, her durumda kendilerini, işçi sınıfını ve devrimin diğer toplumsal güçlerini bir devrimle hazırlamakla yükümlüdürler. Aksi durumda devrimci sıfatına layık olamazlar.

Leninist Parti'nin haksız, yağma savaşı çıkması durumunda politikasının ne olacağı konusunda uzun uzadıya yazmanın anlamı yok. Bu konu Leninist politikalar açısından son derece nettir. Yine de tek cümleyle özetleyecek olursak, Leninist Parti savaşın ortaya çıkaracağı devrimci koşullardan “anayurt savunması”, “bağımsızlık” vb sloganlar arkasında “kendi” burjuvazisinin yanında savaşmak için değil, burjuva iktidarın bir devrimle yıkılması ve politik iktidarın fethi için yararlanmaya çalışacaktır.

“Devrim hazırlanmak” neyi gerektirir ve ne anlama geliyor? Devrim hazırlanmak her şeyden önce, düşünsel, politik ve örgütsel olarak hazır olmayı gerektirir. Leninist Parti, politik ve programatik yönden devrimle hazır olduğunu bu güne kadarki mücadele çizgisi, şiarları, güncel politikası ve başka bakımlardan fazlasıyla ortaya koymuştur.

Şimdi, Leninist militanların, sempatizanların, taraftarların kendilerini devrimle hızla hazırlamaları gerekiyor. Kişinin kendini devrimle hazırlaması, her şeyden önce tüm enerji ve zamanını bu büyük tarihsel olayın örgütlenmesine ayırması anlamına gelir. Deyim uygunsuz bundan böyle devrimle yatıp devrimle kalkılmalı.

Bütün kitle eylemlerinde etkin biçimde yer almak, mümkün olan yerde böyle eylemlerin öncülüğünü yapmak, her eylemi bir ayaklanmaya çevirmenin düşünsel hazırlığı içinde olmak ve mümkün olan yerde bunu gerçekleştirmek devrimle hazırlanmanın bir başka yönüdür.

Bütün kitle eylemlerinde yer almak, her şeyden önce, yaygın, geniş ve sağlam kitle ilişkilerine sahip olmaya bağlı. Böyle ilişkiler kurmadan kitle eylemlerinde yer almak, hele de eylemlerin öncülüğünü yapmak söz konusu olamaz. Büyük Tekel eyleminde olsun, başka eylemlerde olsun bu gerçeği yaşamın kendisinden öğrenmiş durumdayız.

Devrimin kaçınılmazlığını, zorunluluğu-

nu, yaygınlığını ve derinliğini işçi sınıfına, emekçilere, Kürt halkına anlatmak hem kendimizi hem de devrimi hazırlamanın gereğidir. Her yerde ve her kitle eyleminde, işçi sınıfına, emekçi güçlere, Kürt halkına iktidarın alınmasının hem zorunlu hem de kaçınılmaz olduğunu anlatmalıyız. Kısacası, devrimin bu toplumsal ordusunun tüm dikkatlerini iktidarın fethi amacına çevirmeyi başarmalıyız.

Sosyal reformistler, devrimden korkanlar, devrimi, zaferi göze alamayanlar devrimin toplumsal ordusunun dikkatlerini sürekli iktidar dışında olabilecek her şeye çekmeye çalışıyorlar. Hazırlanmakta olan ve çıkması neredeyse kaçınılmaz hale gelen haksız savaşta “kendi” burjuvalarının yanında yer almak için türlü-çeşitli bahaneler uyduracaklarından şüphemiz yok.

Sosyal reformist partilerin ve oportünistlerin bu çabalarını etkisizleştirmenin yolu, ezilen, sömürülen kitleleri bir devrimin zorunluluğuna ve kaçınılmazlığına; yaşamsal sorunlarının çözümü için iktidarın bir devrimle fethinden başka bir yolun olmadığına inandırmaktan geçiyor.

Bunu başarabilir miyiz? Bunu başarabiliriz ve başaracağız da.. Çünkü yaşam bizden yana. Çünkü yaşamın kendisi kitlelere acılarını dindirmenin, yaşama tutunmanın, savaştan kaçınmanın, açlık, işsizlik, yoksulluk gibi yaşamı katlanılmaz kılan sorunlara son vermenin tek yolunun burjuva iktidarı ve faşist devleti yıkmaktan geçtiğini, devrimci halk iktidarını kurmaktan geçtiğini öğretecek.

Yaşamın kendisi şimdi Kürt halkına faşist devlet yıkılmadan özgürlük hakkını elde etmesinin mümkün olmadığını, düzen içi “demokratik çözüm” önerilerinin oyalanmak ve zaman yitirmekten, düşmana zaman kazandırmaktan başka işe yaramadığını öğretiyor. Yaşamın kendisi, Kürt halkını bir devrimle mecbur ediyor. Olası bir savaş, sadece Kürt halkına değil, Türkiye emekçi sınıflarını da bir devrimle mecbur edecek, kan ve gözyaşı içinde, savaşı sona erdirmenin tek yolunun burjuva iktidarı yıkmaktan geçtiğini öğretecek.

Yaşam bizden yana; hızlı, kararlı ve hazır olursak... □

BİNLER HRANT DINK İÇİN YÜRÜDÜ

AGOS:

Hrant Dink katledilişinin 5. yıldönümünde anıldı. “Hrant’ın Arkadaşları” ve “Toplumsal Bellek Platformu”nun çağrısıyla Taksim Meydanı’nda saat 13.00’da toplanmaya başlayan kitle, Halaskargazi Caddesi’ni trafığe kapatarak Hrant’ın katledildiği Agos Gazetesi’nin önüne doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüşe katılan kitle, kısa süre içinde onbinlerce kişiye ulaştı. Eylemde Ermenice ve Türkçe “Faşizme İnat Kardeşimsin Hrant”, “Hepimiz Hrant’ız, Hepimiz Ermeniyiz” dövizleri taşındı. Yürüyüş esnasında “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Hrant’ın Katili Faşist Devlettir”, “Bu Dava Böyle Bitmez”, “Biz Bitti Demeden Bu Dava Bitmeyecek” sloganları atıldı.

Yürüyüşe bir çok emek örgütü ve devrimci örgütler destek verdi. Agos Gazetesi’nin önünde “Hrant-Roboski Katleden Faşist Devlettir Mücadele Birliği Platformu” pankartı açıldı ve Taksim’den Agos Gazetesi önüne kadar “Kürt, Türk, Ermeni Haklarının Mücadele Birliği”, “Hrant’ın Katili Faşist Devlettir” kuşlamaları yapıldı. Saat 15.00’de Agos Gazetesi’nin önüne ulaşan kitle, anma programını başlattı.

Katledilen binlerce Hrant için saygı duruşunda bulunuldu ve Hrant Dink’in vurulduğu yere karanfiller bırakıldı, fotoğrafları asıldı.

Hrant’ın arkadaşları adına gazeteci Karin Karakaşlı konuşma yaptı. “Onu bir kez öldürmediler. İstanbul Valiliği’nde MİT mensuplarınca tehdit ederek öldürdüler. Barış yazılarından cim-bızladıkları cümlelerle Türk düşmanı ilan ederek öldürdüler. Agos’un önünde, ‘Hrant Dink bundan sonra bütün öfkemizin ve nefretimizin hedefidir’ diyerek öldürdüler. Gerisi çorap söküğü gibi geldi” dedi.

Yaklaşık bir saat süren anmada Ermenice söylenen türkülerden sonra Taksim’e doğru yürüşe geçen kitle içinden atılan taş-

larla bankaların camlarının kırıldığı görüldü. Taksim Meydanı’nda polis, yürüyen kitleye saldırdı. Polise karşılık veren eylemciler, Tarlabaşı’na doğru dağıldı. Eylem sonunda yaklaşık 15 kişinin polis tarafından gözaltına alındığı öğrenildi.

TAKSİM:

Hrant Dink için, öğle saatlerinde Agos Gazetesi önünde yapılan anmadan sonra, akşam da İstiklal Caddesi’nde bir yürüyüş daha gerçekleştirildi. Eylemin imzacısı olan Nor Zartonk, Devrimci Öğrenci Birliği, DHF, Emek ve Özgürlük Cephesi, PDD, HDK ve bir çok siyasi parti yürüyüşte yer aldı.

Taksim Meydanı’nda saat 19.00’da toplanan kitle “Hrant’ın Hesabını Soracağız” pankartı açarak Galatasaray Lisesi’ne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca “Faşist Devlet Hesap Verecek”, “Hrant’ın Katili Faşist Devlettir”, “Hepimiz Hrant’ız Hepimiz Ermeniyiz”, “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Yaşasın Kürt, Türk, Ermeni Halklarının Mücadele Birliği”, “Hrant’ı Katleden Devleti Yıkalım, Halk İktidarını Kuralım” sloganları atıldı.

Eyleme beş bine yakın kişi katıldı. Galatasaray Lisesi önüne gelince mumlar yakıldı ve saygı duruşunda bulunuldu. Ermenice ve Türkçe okunan basın açıklamasından sonra Grup Emegé Ezgi’nin Ermenice ve Türkçe parçaları ile anma sona erdi.

İZMİR:

Katledilişinin 5. yılında “Hrant’ın Arkadaşları”, Konak YKM önünde toplanarak, saat 18.00’de Sümerbank önüne doğru meşaleler, “Hepimiz Hrantız Hepimiz Ermeniyiz” dövizleri ve “Bu Dava Böyle Bitmez” pankartıyla yürüyüşe başladı.

“Hepimiz Hrantız Hepimiz Ermeniyiz”, “Bu Dava Böyle Bitmeyecek”, “Faşizme İnat Hepimiz Hrant”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Hrant’ı Unutma Unutturma”, “Faşist Devlet Hesap Verecek”, “Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz” sloganlarıyla yürüyen kitle, Sümerbank önüne gelince basın açıklaması okudu.

“Başta siyasal iktidar olmak üzere hakikatten ve adaletten kaçan herkes çok iyi bilmeli ki biz bitti demeden de bu dava hiçbir şekilde bitmeyecektir... 5 Değil, 95 Yıl Geçse De Hepimiz Hrantız, Hepimiz Ermeniyiz! Katili Tanıyoruz! Adalet İstiyoruz! Vorkorzi Gı Cançnank! Artarutyun Gı Bahaçenk! Em Qatil Nasdikim! Adalete Duxazin!” denilen açıklamanın ardından saygı duruşu yapıldı. Eylem Sarı Gelin parçasıyla sonlandı.

Eyleme İHD, ÇHD, THİV, BDP, İmece-Der, Ege78’liler yanı sıra birçok siyasi parti, devrimci kurum ve Mücadele Birliği Platformu destek verdi.

ÖZGÜR BASIN SUSMAYACAK!

20 Aralık 2011 tarihinde “KCK operasyonu” adıyla yapılan operasyonda Özgür Gündem, Fırat Dağıtım, Etkin Ajans, Gün Matbası, Etik Ajans çalışanlarının da aralarında olduğu 49 gazeteci gözaltına alınmış ve sonrasında, 35 gazeteci tutuklanmıştı. Operasyon sonrasında gözaltındaki ifadelerinden sonra serbest bırakılan Dicle Haber Ajansı muhabiri Evrim Ke-

penek ve Etkin Haber Ajansı editörü Arzu Demir, 23 Ocak 2012 Pazartesi günü burjuva basında yer alan asılsız yazı ve haberlere ilişkin gazeteciler hakkında suç duyurusunda bulundular.

Gazeteciler adına basın açıklamasını okuyan Arzu Demir, “KCK” adı altında yapılan operasyonlarda, Kürt gazetecilerin ve Kürt basını ile dayanışma içerisinde olan devrimci demokrat gazetecilerin de hedef alındığını, 35 gazetecinin gözaltına alınmasının ardından tutuklamaların devam ettiğini hatırlattı. Bu operasyonda da “gizlilik” kararı bulunması nedeniyle neyle suçlandıklarını dahi bilmeden savcılık ve mahkemede ifade vermek zorunda bırakıldıklarını belirten Demir, operasyon sürecinde burjuva basında “Bunlar gazeteci değil, terörist”, “PKK’nın en büyük ayağı çökertilmiş” şeklinde haberler yaptığını, semalar yayımlandığını ve Kürt basınının hedef alındığını söyledi. Bazı yazarların özgür basın çalışanlarını “terörist” ilan ettiğini, bazılarının ise tehditlerde bulduklarını ifade etti.

Demir, benzeri tavırları Roboski katliamında da gösterdiklerini hatırlattı. Özgür basının sindirilmeye çalışıldığını da belirten Demir son olarak Özgür Gelecek Gazetesi’nin bürosunda kapıya mermi bırakılarak tehditte bulunulduğuna değindi.

Demir, kendisiyle birlikte gözaltına alınan 35 meslektaşının bir aydır tutuklu olduğunu hatırlatarak, Terörle Mücadele Yasası’na göre, ilk duruşmalarına çıkmak için dahi aylarca beklemek zorunda kalacaklarını belirtti ve özgür basın emekçilerinin serbest bırakılmasını istedi.

Düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki en büyük engellerden biri olan Terörle Mücadele Yasası’nın uygulamadan kaldırılmasını ve verdikleri kararlarla engizasyon mahkemelerini aratmayan Özel Yetkili Mahkemelerin kapatılmasını istediklerini de belirten Demir son olarak Fransız Eutelsat şirketi tarafından Roj TV’nin yayının durdurulduğunu belirterek şirketin bu uygulamasını kınadıklarını ifade etti.□

“DEVLET BİZİ KARTALDAN SÖKÜP ATAMAYACAK!”

21 Ocak günü Özgür Gelecek Gazetesi’nin Kartal Bürosu’nun kapısına boş bir zarf içinde mermi bırakılmıştı.

Umut Yayıncılık ve Özgür Gelecek çalışanları tarafından konuya ilişkin 25 Ocak 2011 günü saat 12.30’da İHD İstanbul Şubesi’nde basın açıklaması düzenlendi.

Merminin bırakıldığı Kartal bürosunda görev yapan Kemal Rüya, 21 Ocak günü büroya gittiğinde kapıda boş bir zarf içindeki mermiyi bulduğunu aktardı ve Kapıya mermi bırakılmasının münferit bir olay değil, bir tehdit olmasının yanında bir rahatsızlığın ifadesi olduğunu belirtti. Bunu devletin devrimci demokrat kamuoyundan ve emekçilerin mücadelesinden korktuğunun bir göstergesi olarak değerlendiren Rüya, “Bu tür baskılar ve saldırılar bizim mücadelemizi durduramayacak” dedi.

Ardından Rahime Karvar, Özgür Gelecek Gazetesi adına açıklama yaparak, devletin basın özgürlüğü maskesi altında coğrafyayı devrimci yurtsever gazeteciler için hapis haneye çevirdiğini ifade ederek devletin çarpıtığı gerçekleri açıkça, korkmadan söyleme cesaretini yalnızca devrimci- yurtsever basın gösterdiğini belirtti ve Roboski Katliamı’nın devrimci ve yurtsever basında sabahın ilk saatlerinden itibaren yer alırken, burjuva medyada katliamın üzerinin örtülmeye çalışıldığını hatırlattı.

Karvar bu saldırılara karşı Mücadele Birliği Dergisi, Dicle Haber Ajansı, Etkin Haber Ajansı, Kızıl Bayrak, Yarıncı Gazetesi, Devrimci Çözüm, Bianet, EHP, Özgür Üniversite öğrencileri’nin yanlarında olduğunu da belirtti.□

KESK EYLEMİDE!

KESK İstanbul Şubeler Platformu "Sahte Sendika Yasasına Hayır" pankartıyla Galatasaray Lisesi önünde açıklama yaptıktan sonra Plan ve Bütçe Komisyonuna faks ve mektup gönderdi.

11 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan KESK'li emekçiler "Bizler; Anayasa'da, uluslararası sözleşme ve anlaşmalarda tanınan haklarımızın önündeki engellerin kaldırılması için fiili ve meşru mücadelemizi bundan sonra da kararlılıkla sürdüreceğiz" dedi.

Antep KESK

Baskıları Protesto Ediyor

13 Ocak 2012 Cuma sabahı KESK'in Hukuk ve TİS (Toplu İş Sözleşmeleri) uzmanı İsmet Aslan'ın evine baskın yapılarak gözaltına alınmasını protesto etmek için KESK Antep Şubeler Platformu tarafından aynı gün saat 13.20'de Yeşilsu Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklaması sırasında "Baskılar Gö-

deleyi Büyüteceğiz" dediler.

Vergi dairelerinde çalışan emekçiler 18 Ocak günü Vergi Dairesi önünde davul zurna eşliğinde halay çekerek "Eşit İşe Eşit Ücret", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Ücretli Köle Olmayacağız" sloganları atıldılar.

Emekçiler; aynı işi yapan memurlar arasındaki ücret farklılığına, özlük haklarındaki derinleşen haksızlığa, tepkilerini dile getirerek, gelir- gider arasındaki ayrımının kaldırılmasını ve 666 sayılı KHK ile gelen ücret yasanına son verilmesini istediler.

Eylem açıklamadan sonra davul- zurna eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Aralık grevinin hemen ardından yasa tasarisinin meclis gündemine geleceği bugünlerde ilan edilen eylemlerin yaşama geçirileceği sırada bu gözaltının tesadüf olmadığına dikkat çekildi.

Cumartesi günü saat 12.30'da memur maaşlarını protesto olarak bordro yakma eylemine çağrı yapılarak eylem sona erdirildi.

•••••

BES: Ücretli Köle Olmayacağız!

İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı önünde bir araya gelen Büro Emekçileri Sendikası İstanbul Şubeleri "Öfkemiz Büyük! Onurumuz ve Geleceğimiz İçin Müca-

deleyi Büyüteceğiz" dediler.

Vergi dairelerinde çalışan emekçiler 18 Ocak günü Vergi Dairesi önünde davul zurna eşliğinde halay çekerek "Eşit İşe Eşit Ücret", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Ücretli Köle Olmayacağız" sloganları atıldılar.

Emekçiler; aynı işi yapan memurlar arasındaki ücret farklılığına, özlük haklarındaki derinleşen haksızlığa, tepkilerini dile getirerek, gelir- gider arasındaki ayrımının kaldırılmasını ve 666 sayılı KHK ile gelen ücret yasanına son verilmesini istediler.

Eylem açıklamadan sonra davul- zurna eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

•••••

KESK Bordrolarını Yaktı!

Taksim:

KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri, 4688 sayılı yasa taslağında taleplerine yer verilmemesini protesto etmek amacıyla maaş bordrolarını yaktı.

14 Ocak günü Taksim Tramvay Duracağı'nda bir araya gelen emekçiler, "Hiçbir Baskı Ve Operasyon Emekçilerin Sesi

KESK'i Yıldırılmayacaktır", "Yoksulluk Düzenine Karşı İnsanca Bir Yaşam İstiyoruz" pankartları açtı. Ellerinde "Devlet Gündümlü Sendika İstemiyoruz" yazılı dövizler taşıyan emekçiler sık sık, "Devlet Gündümlü Sendika İstemiyoruz", "AKP Elini Sendikamdan Çek", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları attı.

Yoğun kar yağışı altında gerçekleşen protesto eyleminde KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Barış Ulucak açıklama yaptı. Toplu sözleşme hakkının ancak grev hakkı ile birlikte kullanıldığında bir anlam kazandığına dikkat çeken Ulucak, AKP'nin sürekli olarak hak ve özgürlüklerin genişletilmesinden yana olduğu propagandası yaptığını, ancak hayatın her alanında tam aksi yönde hareket ettiğini dile getirdi.

Basın açıklamasının ardından emekçiler, bordrolarını yakarak yasa tasarisini protesto ettiler.

•••••

Antep:

14 Ocak 2012 Cumartesi günü KESK Gaziantep Şubeler Platformu, hükümetin yaptığı hak gasplarına, memur maaşlarına yapılan düşük zamlara karşı bordro yakma eylemi için saat 12.30'da Yeşilsu Parkı'nda bir araya geldi.

Okunan basın açıklamasında, "2011 yılı sonundan itibaren peş peşe gelen zamlar, artan vergi oranları, düşük ücretle ve esnek çalışmanın yaygınlaşması, iş güvenliğimizin ortadan kaldırılmak istenmesi ve son olarak kamu emekçilerine grevsiz toplu sözleşme dayatılması gibi adımlar yoğunlaşmıştır... (...)Kamu görevlileri Sendikaları Kanunu tasarısında yapılan son değişiklikle, 'hizmet kolu' toplu sözleşme sisteminin kamu emekçilerine uygulanmaması hükmü getirilmiştir. Tasarıda yapılan değişikliğe göre kamuda hükümetle 'tek' ve 'genel' toplu sözleşme imzalanmayacaktır.

Dünyada örneği olmayan böylesi bir düzenleme ile özellikle belediyelerde yapılan sözleşmeler geçersiz hale getirilmek ve tamamen hükümet denetiminde bir sendikal rejim oluşturulmaya çalışılmaktadır" denildi.

Basın açıklaması sırasında “AKP Yasası Al Başına Çal”, “Yaşasın KESK Yaşasın Onurlu Mücadelemiz”, “Devlet Güdümlü Sendika Olmayacağız” sloganları atıldı. Basın açıklamasının bitiminden sonra emekçiler bordrolarını tutuşturarak eylemlerini sonlandırdılar.

•••••

İzmir:

KESK İzmir Şubeler Platformu 14 Ocak Cumartesi günü, sermaye sınıfının emekçilerin çalışma yaşamına yönelik saldırılarını ve KESK’e yönelik baskın ve gözaltıları protesto etmek için bir yürüyüş düzenledi. YKM önünden İzmir Valiliği önüne “Grevli Toplu Sözleşme Hakkımız İçin” ve “Grevsiz Toplu Sözleşme, Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz” pankartlarıyla yürüyüş yapıp maaş bordroları yakıldı.

Saat 14.00’te YKM önünden yürüyüşe geçen kitleye TÜMTİS de katıldı. Sık sık “Sadaka Değil Toplu Sözleşme”, “Karanlığa Teslim Olmayacağız”, “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır” sloganları atıldı. İzmir polisi, Valiliğinin 20 metre önüne set çekerek KESK’in geçişine izin vermedi. KESK, Valilik önüne izin verilmeyince bir süre yasaklı Konak Meydanı’nda bekledi. Daha sonra Konak Meydanı girişine gelindiğinde yapılan kısa konuşmalardan sonra basın açıklamasına geçildi.

Basın metnini KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Kıyasettin Yasa okudu. Okunan açıklamada, “Yıllardır uygulanan ekonomik politikalar, özellikle sağlıkta yaşanan katılım payı ve diğer uygulamalar, hak gaspları, paralı eğitim uygulamaları, ekonomik krizin giderek ağırlaşan yansımaları ve diğer sorunlar, kamu emekçilerinin öfkesini arttırmıştır.

(...) Çalışanlarımızın gözaltına alınmasını kınıyor, hiçbir baskının, yıldırma operasyonunun bizleri sendikal hak ve özgürlükler mücadelemizden geri adım atıramayacağını bilmesini istiyoruz. Yir-

mi beş yıldır gelmiş geçmiş onlarca siyasi iktidara karşı bu mücadeleyi her türlü baskıya rağmen bugünlere kadar nasıl sürdürdüysek bundan sonra da sürdürmeye kararlıyız” denildi.

Açıklamanın ardından KESK üyeleri ve yöneticileri maaş bordrolarını yakarak yasayı ve saldırıları protesto etti.

Eyleme TÜMTİS, İzmir Genel-İş Şubeleri ve Mücadele Birliği Platformu da emekçilerin yanında yer alarak mücadelelerine destek oldular.

•••••

Sahte Sendika Yasasına Hayır

KESK İstanbul Şubeler Platformu’na bağlı emek ve meslek örgütleri, 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu’nda yapılacak değişikliklerle kamu personelinin sendikal haklarının kısıtlan-

masını protesto etti.

“Sahte Sendika Yasası Değil, Grevli Toplu Sözleşmeli Örgütlenme Özgürlüğümüzü Tanyan Bir Yasa İstiyoruz – KESK İstanbul Şubeler Platformu” pankartı açan kamu emekçileri, 15 Ocak 2012 tarihinde saat 12.30’da Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya geldi.

“Sahte Sendikaya Hayır”, “Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız” sloganlarının atıldığı eylemde okunan basın açıklamasında diğer konfederasyonlara da seslenen KESK’li emekçiler, 4688 sayılı yasanın çıkması için mecliste kulis yaparak kamu emekçilerinin hükümet tarafından on yıl daha oyalanmasına katkıda bulunma hatasına düşülmemesi uyarısında bulundu.

Eylemde tüm kamu emekçilerine de seslenilerek hangi sendikaya üye olunursa olunsun çıkarların ortak olduğu gerçeğini unutmadan haklı ve meşru talepler için birlikte mücadeleyi örgütlenme çağrısında bulunuldu.

“Sahte Sendikaya Hayır”, “Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız” sloganları atılarak eylem sona erdi. □

SAHTE SENDİKA YASASINA HAYIR!

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Yasa Tasarısı’nın mecliste görüşülmesine başlanması, emekçileri sokaklara döktü. KESK’in çağrısıyla 26 Ocak günü bütün ülkede saat 13.00’de emekçiler basın açıklamaları ve yürüyüşlerle yasa tasarisini protesto etti.

İstanbul’da da Galatasaray Meydanı’nda bir araya gelen kamu emekçileri “Sahte Sendika Yasasına Hayır! KESK Şubeler Platformu” pankartı açtılar. Kamu emekçileri Taksim Meydanı’na kadar yürüdüler ve “Zam Zulüm İşkence İşte Faşizm”, “Sahte Sendika Yasasına Hayır”, “Devlet Güdümlü Sendikaya Hayır” sloganları atıldılar.

Taksim Meydanı’na gelince oturma eylemi yapıldı. O sırada KESK’in Ankara’da TBMM’ye doğru düzenlediği yürüyüşe polisin gaz bombaları ile saldırdığı haberi geldi.

KESK dönem sözcüsü Barış Uluocak yaptığı açıklamada; “Tasarı ile toplu gö-

rüşmeden bile daha geride bir düzenleme getirilmesi planlanmakta, hizmet kolu toplu sözleşmelerine yer verilmeyen tasarı ile sendikaların varoluş gereğesi ortadan kaldırılmak istenmektedir. Hizmet kollarına ait mali ve sosyal haklar toplu görüşmelerde olduğu gibi genel toplu sözleşme görüşmelerinin bir parçası olarak ele alınacaktır. Bu düzenleme ile yüzlerce belediyede yapılan toplu sözleşmeler de yok hükmünde sayılmaktadır” dedi.

Açıklamanın ardından Ankara’da yaşanan saldırıyı protesto ederek oturma eylemini biraz daha sürdürdüler. Eyleme Mücadele Birliği de destek verdi. □

ŞOK MARKET İŞÇİLERİ SENDİKASIZ ÇALIŞMAYACAK

Tez Koop-İş Sendikası, Şok Marketler zincirini devralan Ülker'in sendikada örgütlü işçileri istifa için zorlamalarını protesto için, Yıldız Holding ve Şok market Genel Müdürlüğü önünde eylem yaptılar. Eyleme Kampana deri işçileri de destek verdi.

12 Ocak günü Tezkoop-İş üyeleri, Deri iş sendikası, Kampana deri işçilerinin yanı sıra Yol-İş sendikası, Türk-İş 1. Bölge temsilcisinin destek verdiği eylem, saat 14.00'da Yıldız Holding önüne yürüyüşle başladı. Holding önüne çelenk bırakıldı, açıklama yapıldı, ardından Yıldız Holding önünden Şok marketler Genel Müdürlüğü önüne sloganlarla yürüyüş yapıldı. Tezkoop-İş üyeleri "Yağma Yok Sendika Var Toplu Sözleşme Var" "Ülker Açlığını Yatıştırıyor", "Sendika Düşmanı Ülker'in Ürünlerini Tüketmeyeceğiz" dövizleri taşıyarak Şok Genel Müdürlüğü önüne geldiler.

Genel Müdürlük önünde basın açıklaması okundu. Sürecin bu şekilde gitmesi halinden artık Şok Genel Müdürlüğü önüne gelmeyeceklerini belirten işçiler, Şok marketleri önünde ve içerisinde eylem yaparak bu uygulamaları halka anlatarak Ülker'i teşhir edeceklerini vurguladı. □

ÇAPA'DA İŞ BIRAKMA!

İstanbul Üniversitesi (Çapa) Hastanesi'nde çalışan 8 röntgen teknisyeni ve 8 temizlik işçisinin işten çıkartılması 2 saatlik iş bırakma eylemiyle protesto edildi.

İşten çıkartılan Çankaya taşeron şirketine bağlı işçiler, işten çıkartmaların "istihdam fazlası var" denilerek yapıldığını söylüyorlar. Bunun hiçbir yasal yanının olmadığını da söyleyen işçiler, bunun keyfi bir şekilde yapıldığını söylüyorlar.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde de işten çıkarmaların olduğunu belirten işçiler "14 işçi de orada taşeron şirket tarafından işten çıkartıldı" dediler.

9 Ocak günü sabah saat 08.00'dan, 10.00'a kadar iş bırakma eylemi yapan işçiler, Monoblok binası önünde toplanarak Çapa Hastanesi etrafında yürüyüş düzenlediler ve "Taşeron İşçiler Geri Alınsın", "Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir" sloganları attılar.

Dekanlık binası önüne kadar yürüyen işçilere İstanbul Tabipler Birliği'nden Taner Gören, (SES) Sağlık Emekçileri Hiz-

met Sendikası destek verdi, işçilerle her zaman dayanışma içinde olacaklarını söylediler.

Taşeron işçileri adına basına açıklama da bulunan Kadir Ağsu; "Üniversitenin piyasacı, kar-zarar hesabı yapan tüccar politikası sadece hukuk dışı değildir; aynı zamanda çocukları aç, babaları ve anneleri işsiz, hastaları ise çaresiz bırakmakta, işçilere ve hizmet bekleyen hastalara ve yakınlarına da ağır bedeller ödetmektedir. Üniversite yönetimini uyarıyoruz. İşçiler ve hizmet alanlar zarar gördüğü sürece sizler de koltuklarınızda rahat oturmuyacaksınız! Yarınlarımız için tek ses, tek yürek olacağız" dedi

Açıklamadan sonra "iş bırakma eyleminde bulunan işçilere soruşturma açılıyor" duyurusu yapılınca işçiler tepki göstererek yuhalandılar. □

KAMPANA DERİ İŞÇİLERİ MAHKEMEYİ KAZANDI!

Tuzla'da bulunan Kampana Deri işçileri, fabrikada daha iyi çalışma koşulları ve sendikalı olmak için Deri-İş Sendikası'nda örgütlenince işten atılmış, 21 Mart 2011 tarihinden itibaren fabrika önünde eyleme başlamışlardı.

310 gün boyunca eylemlerini sürdüren Kampana Deri işçileri bir yandan da işe iade davası açarak hukuksal süreci başlatmışlardı.

13 Kampana Deri işçisinin açmış olduğu Kartal 1. İş Mahkemesi'nde görülen İşe İade Davası'nın 6. Duruşması'nda mahkeme işçilerin 12 ay brüt ve 4 ay net maaşları ve sendikal tazminatlarının verilmesine ve işe başlamalarına karar verdi.

Mahkemenin verdiği kararın ardından Kampana işçileri 25 Ocak günü bir basın açıklaması düzenleyerek kazanımlarını emek dostlarıyla paylaştılar. □

Deri İşçileri: SONUNA KADAR BURADAYIZ!

Savrançoğlu Deri işçileri sendika hakları için yürüttükleri mücadelenin 158. gününde bıçaklı saldırıya uğradı. Çadıra gelen polis de, saldırganlara müdahale etmek yerine işçilere saldırdı.

Saat 5 Ocak günü saat 20.30 sularında yapıldığı belirtilen saldırıda, işyeri önünde kurdukları çadırdaki bekleyen işçilere yönelik fabrikadan çıkan 2 kişi, ellerindeki bıçakları göstererek provokatif hareketlerde bulundu. Eylem yerine polisin gelmesinin ardından polisin gözü önünde fabrikadan ellerinde sopa ve bıçak bulunan kişiler çadırdaki işçilere doğrudan yönelerek ikinci bir saldırıda daha bulundu. Saldırı sırasında polisin biber gazı kullanmasından kendini korumaya çalışan eylemci işçiler etkilendi. İki işçi aldığı darbeler sonucunda yaralandı ve hastaneye götürüldü. Saldıran gruptan 6 ve işçilerden 2 kişi gözaltına alındı. Eylemlerini sürdüren işçiler de evlerinden çadıra gelerek mücadelede kararlılıklarını gösterdiler.

Deri İş Sendikası bir açıklama yaparak duruma tepki gösterdi. Sendikanın fabrikaya girmemesi için adını değiştirerek ruhsatsız çalışmaya devam ettiğinin belirtildiği açıklamada, ruhsatsız çalışan fabrikanın geçtiğimiz günlerde mühürlendiğini, patronun bu gelişme üzerine içerde çalışan işçilerle eylemdeki işçileri karşı karşıya getirmeye çalıştığına dikkat çekti.

İşçiler Saldırısı Anlatıyor

10 Ocak'ta eylemlerinin 163. gününde Savrançoğlu deri işçilerini ziyaret ettik.

İşçiler yapılan saldırının ardından gece nöbetçi sayısını artırmıştı. Havaların soğumasından dolayı çadır içinde soba yakan işçiler, ayrıca çadır dışında da eylem ateşinin etrafında ısınıyorlar.

Saldırı sırasında çadırdaki olan ve başına aldığı darbe ile yaralanan bir işçi ile kısa bir röportaj yaptık. İşçi arkadaş bize olayın nasıl geliştiğini ve olay sırasında yaşananları ve sürece ile ilgili düşüncelerini anlattı;

"Fabrikanın servisi olmasına rağmen, iş çıkış saatlerinde, çalışan işçilerden 6-7 kişi kapı önünde bekliyorlardı. Daha sonra çadırın giriş kapısının önünden geçerken kafa salladılar bize. Kafa sallamalarının arkasından aramızda sözlü tartışma başladı. Bize olur olmaz laflar söyleyerek bıçak çektiler. Biz de bıçağı ellerinden düşürdük, nöbette olan 5 arkadaş, 6-7 kişiyi fabrika kapısına kadar ittik. Daha sonra polise haber verdik bize bıçak çektiler diye. Polis, ekipleri ile geldi ve ifade için iki arkadaşımızı aldılar. Bize saldırmaya çalışan-

lar da fabrikanın içine girdiler.

Arkadaşlarımız ifade vermeye gittikleri sırada bize saldırmaya çalışanlar, dışarıdan iki araçla gelen 10'a yakın kişi ile birleştiler. Yaklaşık 25 kişi olarak ellerinde sopalarla karşımıza geçtiler. Bu sırada iki polis aracı da buradaydı. Biz polisler burada oldukları için bir şey olmaz diye düşünüyorduk. Adamlar üzerimize gelince biz de polise 'bakın biz bir şey yapmıyoruz' şeklinde ellerimizi açtık. Polisler bizim üzerimize gelen saldırganlara bir şey yapmadı. Biz üç kişiyiz karşımızda 25'e yakın kişi var; birbirimize girdik. Birbirimize girdiğimiz sırada polisler bizim yüzümüze biber gazı sıktı. Önümüzü göremiyorduk. Ben sopa darbeleri altında aralarında kaldım. Başıma gelen bir sopa darbesi ile kanlar akmaya başladı yüzüme. Polislere çıktım, 'onları durduracağınıza bize biber gazı sıkıyorsunuz' diye. Biz sopaları yedikten sonra polis karşı tarafa müdahale etti. Benim başım yüzüm kanlar içindeyken hastaneye götürüleceklerine, karakola ifadeye vermeye götürdüler. Sanki biz suçluyumuz gibi davrandılar; kafam yarılmış, yüzüm şiş kanlar içinde 20 dakika bekletildim.

Ben 'patronlardan şikâyetçi olmak istiyorum' dedim. 'Sen patronlardan şikâyetçi olamazsın, olursan ifadeyi yazmam' dediler. İfadeyi alan polis sesini yükseltti, ben de sesimi yükseltince başkomiser geldi. Başkomisere durumu anlattım. Bana Savrançoğlu Fabrikası kapandığı için şikâyetçi olamazsın dedi. Ben de fabrikanın yeni ismi üzerine şikâyetçi oldum. Bana neden şikâyetçi olduğumu sorduklarında, 'ben bunların azmettirici olduğumu düşünüyorum' dedim. Biliyoruz eğer işveren azmettirici olmasaydı, onlar planlı programlı gelmezlerdi. Servisleri olduğu halde gelip kapı önünde durmazlardı, bize kafa sallayıp bıçak çekmezlerdi, tahrik etmezlerdi bizi. Çünkü bunlar çok şeyden rahatsızlar; bizim bu çadırın bu-

rada olmasından rahatsızlar. Hani ben bu çadırı nasıl kaldırabilirim; anca iki kişiyi oraya atarım, iki kişiyle kavga ederler. Emniyet gelir; bizi polise şikâyet ederler işte ben bu çadırdan rahatsızım benim işçilerime saldırdılar diye. Ama hâlbuki saldıranlar biz değil, onlardı. Saldırıya maruz kalan çadırdaki arkadaşlarımızdı, üç kişiydik. 20 kişiyi durdurmuyorlar, üç kişiyi önce etkisiz hale getiriyorlar dayak yemesini sağlıyorlar. Ondan sonrada biz iki tarafa da gaz sıktık diyerek edebiyat yapıyorlar. Daha sonra hastaneye gittik. Pansuman yapıldı dikiş atıldı. Beyin filmi çekilince doktor beni göndermedi. O akşam taburcu etmedi, müşahade altında bıraktı. Ayrıca saldırı sırasında belinden sorun yaşayan arkadaşımızda müşahade altında kaldı.

Ne kadar kavga çıkarsa çıksın hiç önemli değil. Burada benim bir kafam kırılır hiç önemli değil 10 kişinin kafası kırılır önemli değil. Bizim burada bir gururumuz bir onurumuz var; bizim burada onurlu bir mücadelemiz var. Hiçbir şey bizim onurumuza sahip olamaz. Bu ne maddidir nede başka bir şeydir. Hiçbir şekilde burayı bırakıp gitmeyiz. Ya bu fabrikaya sendika girecek ya da bu fabrika kapanacak başka hiçbir alternatif yok. İsterse bu 5 yıl sürsün isterse 1 veya 10 yıl hiç sorun değil bizim için. Çünkü buradaki insanların hepsi 10-15 yıl çalışmışlar o kadar hizmet etmişler. Hastası olan, yaşlı annesi olan, sakat çocuğu olan, babası hasta olan insanın gözünün yaşına bakmadan tazminatsız çıkış verdiler bizlere. Sonradan geliyorlar paranızı vereceğiz çadırı kaldırın gidin, rüşvet gibi teklifler veriyorlar bize. Her şey para değildir. Bizim paradan önce onurumuz gururumuz var. Onlar saldırdı suçlu olan onlar; biz çok iyi bir yoldayız ki onlara bu rahatsızlığı vermişiz ki bu şekilde planlı programlı bir saldırı düzenlediler. Bu böyle devam edecek artık nereye kadar devam eder biz bilemeyiz. Bu çadır burada kalacak çadırı yıkmak mı istiyorlar; eyvallah gelip yıksınlar önce ruhsatsız olan bu duvarları yıksınlar biz çadırı yıkmaya razıyız. Aynı anda gelsinler kim yetkiliyse gelsin biz kendi elimizle çadırı yıkarız ama ruhsatsız olan yerlerin yıkılması şartıyla. Yoksa başka türlü yıkmak, hiç kimsenin gücü yetmez buna. Son olarak söyleyeceklerim, sonuna kadar arkadaşlarımızla buradayız eksilmedik, bilakis yükseliyoruz çünkü haklı bir davadayız".

Düşüncelerini bizlerle paylaşan işçi arkadaşta teşekkür ettikten sonra, soğuğu kesen eylem ateşinin başında ısındık. İşçilerle kısa kısa sohbetler ettikten sonra, görüşmek üzere yanlarından ayrıldık.

Mücadele Birliği/İzmir

MALTEPE İŞÇİLERİ EYLEME DEVAM EDİYOR

Maltepe Belediyesi'nde işten atılan taşeron park bahçe işçilerinin pankartlarına ve eşyalarına 13 Ocak günü sabah saatlerinde zabıta ve polis işbirliğiyle el konularak, işçilerin durduğu yere toprak dökerek şeritler çekildi.

İşçiler sabah Maltepe Belediyesi önüne gelerek pankartlarının çalınmasına sloganlarla karşılık verdiler. Ellerinde kalan bir pankartı asmaya çalışınca zabıta ve polisler müdahale etmek istedi, işçilerin kararlı duruşuyla geri adım atmak zorunda kaldılar.

Öğle saatlerinde Mücadele Birliği Platformu "Maltepe Taşeron İşçileri Yalnız Değildir, Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" pankartı ve sloganlarla işçileri ziyarete geldi. İşçilerden Alper Ekici, saldırının gece pankartlarının çalınarak başlatıldığını vurgulayarak "Dün saat 18.30 gibi bir haber geldi. Dozerle halkın yolunu kırmışlar dökmüşler. Sabah direniş alanına dönmek için, pankartlarımız bir kahveye bırakıyorduk, gittiğimizde pankartlarımızın çalındığını gördük. Elimizde bir tane pankartımız kalmıştı. Onu açtığımızda burada baya bir arbeye yaşadık. Zabıta ve polisler geldi. Biz de onlara karşılık verdik" diyerek saldırıları nasıl püskürttüklerini anlattı.

İşçilerden İlhan Yıldırım, "Bu saldırı-

ları sermaye cephesinden değerlendirsek, işverenler orada, burjuvazi orada, biz buradayız. Onlar kendi cephesinden saldıracak bizde kendi cephemizden direneceğiz kazanana kadar. Bu saldırılara zaten olacaktır, bu ilk olmayacak bundan sonra da olacaktır" dedi.

Ahmet Ekici de "Yeşil alan yapılacak diye, aslında bizi buradan kaldırmak için, direnişimizi kırmak için, yolu kaldırdılar. Sabah çay ocağından pankartlarımızı almaya gittik. 6 tane pankartımızı çalmışlar. Sabah pankart asarken arbeye çıktı. Şu anda gene burada beklemedeyiz, karşımıza ne çıkarsa çıksın mücadelemize devam edeceğiz. Bu onurlu yolda bizlere destek olan herkese teşekkür ediyorum" dedi.

İşçiler destek için gelen Grup Emeğe Ezgi'nin seslendirdiği ezgilerle türkü ve halaylara duruldu.

16 Ocak Pazartesi sabahın erken saatlerinde Maltepe Belediyesi önündeki yerlerini alan işçilere Mücadele Birliği Platformu da destek verdi. İşçiler "Siz Hiç Taşeron İşçileri Senfoni Orkestrasını Dinlediniz mi?" yazılı pankartlarının altına "Direnişimizin 27. Günü" yazarak eylemlerini sloganlarla sürdürdüler. Mücadele Birliği Platformu ve BDSP'li dostlarıyla sloganlarla eylemlerindeki kararlılıklarını bir kez daha dile getirdiler.

Bir teneke içinde yakılan ateş etrafında toplanılarak sloganlar atılarak, sohbet edilip, halaylar çekilerek yeni pankartlarının gelmesi beklendi.

Bu arada Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatlar da gelerek Maltepe Belediyesi taşeron işçilerine desteklerini dile getirdiler ve bir basın açıklaması yaptılar.

"Maltepe Belediyesi Taşeron İşçileri Yalnız Değildir - ÇHD İstanbul Şubesi" yazılı pankart açan avukatlar adına basın açıklamasını Av. Sevinç Sarıkaya yaptı.

Basın açıklamasının ardından hep birlikte "Yaşasın Onurlu Direnişimiz", "Direne Direne Kazanacağız", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" slo-

ganları atıldı.

Yakılan ateşin başında bir süre daha işçilerle sohbet edilerek sloganlar atıldı. E-mek dostları Maltepe Belediyesi taşeron işçileriyle daima dayanışma içinde olacaklarını belirterek işçilerden ayrıldılar.

Verilen Sözler

27 gündür Maltepe Belediye binası önünde eylemde olan işçiler, Belediye yetkilileri tarafından "sorunlarınızı çözeceğiz" sözü ile görüşmek istendi.

İşçiler Belediye Başkanı Mustafa Zengin'in danışmanları ile görüşerek karşılıklı taleplerini sunduklarını ve talepler noktasında cuma günü yapılacak toplantıdan sonra sonuçların netleşeceğini belirttiler.

İşçiler, taşeron işçilerin taleplerinin görüşüleceği ortak bir komisyon kurulmasında anlaşmaya varıldığını söyledi ve belediye yetkililerinin verdikleri sözlerde samimi olmamaları durumunda mücadeleye kaldıkları yerden devam edeceklerini söylediler.

Taşeron işçilerinin talepleri şöyle idi:

* Belediyede aynı işi yapan kadrolu işçilerle eşit maaş verilsin.

* Tüm işçilerin alımına ve çıkarılmasına karar veren, üst işveren Maltepe Belediyesi'dir. Taşeron işçiler iş sözleşmesiyle çalıştırılsın, kıdem ve ihbar tazminatlarının ödenmesi Maltepe Belediyesinin güvencesine alınsın.

* Aynı işi yapan kadrolu işçilere uygulandığı gibi çalışma saatleri 40'a indirilsin.

* Cumartesi günü çalışmasına son verilsin ya da bu çalışmalar 4857 Sayılı Kanun gereğince fazla mesai ücreti olarak ödensin.

* Kadrolu işçilerin almış oldukları ikramiye, aile, çocuk, yakacak ve giyim yardımı gibi sosyal yardımlar, taşeron işçilerine de verilsin.

* Tüm taşeron işçilere sendikal örgütlenme hakkı verilsin.

* Güvencesiz çalışmaya ve taşeron uygulamasına son verilmesi için Meclis'teki partiler önerge versin

İşçiler Yeniden Eylemde

İşçiler 17 Ocak'ta yaptıkları görüşme sonunda işten atılan tüm işçilerin geri alınacakları, 45 saati aşan çalışma sürelerinin fazla mesai sayılacağı ve iş ekipmanlarının işçilere verileceği, yıllık izinlerin kullanılmasının sağlanacağı ve belediye yönetimine iletilen sorunların çözülmesine yönelik olarak bir komisyon kurularak 20

Ocak'ta Belediye binasında bir toplantı yapılacağı sözü verilmesi üzerine eylemlerini sonlandırmışlardı.

20 Ocak Pazartesi günü belediye binasına gelen taşeron işçiler belediye yetkilileriyle bir toplantı yapılarak sorunlarının çözülmesi ve işlerine dönmek için beklerken, sorunlarının çözülmesi bir yana 10 işçi arkadaşlarının daha işten atılmış olduğunu öğrendiler.

İşçiler 24 Ocak Salı günü saat 09.00'da pankartlarını açarak direnişlerine tekrar başlamak zorunda kaldıklarını belirterek yaşanan süreci bir basın açıklaması ile kamuoyuna duyurdular.

Belediye binasına yakın bir mesafeden pankartlarını ve "Direnişimizin 28+1. Günü" yazılı dövizleriyle sloganlarla yürüyen işçilere yoldan geçen arabalar kornalarıyla destek verirken, duyarlı emek dostları da alkışlarıyla destek verdi.

Belediye binası önünde yapılan basın açıklaması sırasında çok sayıda zabıta memurunun olay yerinde bulunması dikkat çekti.

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri eylemlerine ikinci kez başlarken Mücadele Birliği Platformu ve BDSP üyeleri de destek verdi. □

ALMAN PROLETARYASININ KARTALLARI ANILDI

Alman proletaryasının iki önderi Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht, katledilmelerinin 93. yılında anıt mezarlarına yapılan bir yürüyüşle anıldılar.

15 Ocak günü Frankfurter Tor'dan saat 10.00'da anıt mezarına doğru başlayan yürüyüşe başta DKP, MLPD olmak üzere birçok devrimci parti ve örgütler katıldı. Gençlik örgütlerinin yoğun katılımının olduğu yürüyüş sırasında devrimci marşlar Rosalar için söylendi. Kapitalizm ve nazi karşıtı sloganların hakim olduğu yürüyüş ile anıt mezara gelen kitle ellerindeki kızıl karanfilleri Alman Spartakist Ayaklanmasının önderlerinin mezarlarına

biraktılar.

Gün boyu yaklaşık 100 bin kişinin katıldığı anma törenine dünyanın çeşitli ülkelerinden devrimci parti ve örgütlerinden de katılım oldu. Devrimci önderlere olan bağlılığın yinelenildiği coşkulu anma töreni hep bir ağızdan atılan sosyalizm sloganlarıyla tören sona erdi.

Almanya'dan Bir Mücadele Birliği Okuru

AYIŞIĞINDA SARHOŞ ATLAR ZAMANI

Film yapım yılı 2000. Film İran, Irak, Türkiye sınırları arasında yer alan Bane köyünde çekilmiştir. Filmin karakterleri oyuncu değil gerçek karakterlerdir. Bane köyünde geçimini kaçakçılık yaparak sağlayan bir ailenin dramı anlatılmaktadır.

Daha çok bir belgesel niteliği taşıyan filmde 1980-1988 İran-İrak savaşının yıkımını hala yaşayan halkın sefaletini görmekteyiz. Halkın yaşam şekli ve oradaki insanların geçimini sağlamak için yaptığı sınırlar arası ticaret bize Uludere katliamını anımsatmaktadır. Bu katliama her ne kadar "hata, kaza" deseler de bizler bu devletin gerçek yüzünü, kendi kurtuluşu için önüne kim çıkarsa pervasızca saldırılabileceğini biliyoruz. Toplu katliamların yanı sıra "çocuk demeden" Ceylan Önkol'un, Uğur Kaymaz'ın ve daha nicelerinin katledildiğini biliyoruz.

Biz de Ayışığı Sanat Merkezi olarak 15 Ocak saat 15.00'da bu filmin gösterimini gerçekleştirdik. Film öncesi kısa bir konuşmanın ardından film sonrası da katılımcılarla filme dair kısa bir söyleşi yaptıktan sonra sıcak çaylarımızı yudumlayıp türkülerimizle etkinliğimize son verdik.

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi

KÜBA'NIN FİDELİ, FİDELİN KÜBASI

“Demokrasi nedir?”

“Demokrasi; iki kurt ve bir koyunun aynı anda akşam ne yiyeceğini düşünmesidir.”

Kurtların sofrasında bizler de düşünüyoruz ne yiyeceğiz diye... bu sadece yemek düşü değil tek başına... bu bir savaşım... Nazım'ın dediği gibi burjuvazi ve biz... iki ayrı sınıfın sınıf savaşımı...

8 Ocak Pazarı... Bugün Ayışığı Sanat Merkezi olarak Küba Devriminin 52. yıldönümü için bir etkinlik gerçekleştirdik. “Kapitalizm Bir Aşk” adlı belgeseli gösterime sunduktan sonra bir söyleşi yaptık. Belgeseli sunmamızdaki temel amaç, bir “rüya ülkesi” olan ABD'nin nasıl da sö-

mürü üzerine kurulu olduğunu göstermekti. Büyük tekellerin içinde bulunduğu bu ülkenin ve bu ülke özelinde kapitalizm ve emperyalizmin nasıl da çürüdüğünü, diğer dünya ülkelerini sömürmek adına nasıl da yalanlar üretebildiğini ve kapitalizm içerisinde insanın nasıl da değersizleştiğini gördük.

Bunların yanında ABD'nin göğsüne bir hançer gibi saplanan Küba bizim baş konumuzdu. Bugün Küba'yı savunuyor olmak kapitalizmin karşısında inat ve ısrarla durabilmektir.

Belgeselin gösteriminden sonra yaptığımız söyleşide, öncelikle Küba'nın nasıl yaratıldığına, Fidel'in, Che'nin ve Küba halkının vermiş olduğu mücadeleye; ardından sosyalist sistemin oturtulması ve ekonominin kalkındırılması için halkın durmaksızın nasıl çalıştığına değindik. Daha sonra Fidel'in Küba'sında sağlık, eğitim, çalışma koşullarına, halkın kurmuş olduğu ve başta Fidel olmak üzere devlet başkanı Raul Castro'nun da yer aldığı mahalle komitelerine değindik.

Mücadelenin Che'nin yaptığı gibi enternasyonal bakış açısıyla yürütülmesinin önemi ve zorunluluğu üzerine değindik. Bütün bunları yapacak olan bizler, birer “yeni insan” adayı olarak bu topraklara da Fidelin Kübası gibi sosyalizmi getireceğiz. Söyleşimizin ardından etkinliğe katılan arkadaşlarımızdan Fidel'e ve Küba'ya dair duygu ve düşüncelerini yazmalarını istedik.

“Viva KÜBA...”

“Küba, halkların özgürlük pınarı... İnsanların özgür, mutlu dünyası... Çok yaşa Küba devrimi, çok yaşa Fidel... Yaşasın sosyalizm...”

“Viva Küba...!!! Bu iki sözcüğü söylemek, ifade etmek o kadar anlamlı ki... Dünyanın tüm devletleri kapitalist batağa bu kadar batmışken Küba halkının sosyalizmde ısrarı gerçekten örnek alınması gereken bir tutum. Tam da bugün Türkiye ve Kürdistan halklarının birleşerek kapitalizme başkaldırısı ve sosyalizm arzusu bize zaferin yakınlığını gösteriyor. Küba'dan, Fidel'den ve Che'den almamız gereken şey 'yeni insan' modeli ve ezilen halkların özgürleşmesidir. Hasta La Victoria Siempre...”

“Türküler söyleyeceğiz mavi gökyüzü altında ve düşler kuracağız yarınlara dair... umutlu, özgür, ışıklı düşler... güneş daha bir aydın doğacak kentlerimiz... adımı değiştireceğiz kentlerin... 'gerçekçi ol imkansız iste' demişti bizlere Che yoldaş ve 'insanın en paha biçilmez varlığı hayatıdır' demişti Nikolay Ostrovski... şimdi düşlerin hayata geçmesi için kolları sıvamalı ve işe koyulmalı artık. Fidel, CHE ve Küba örnektir bizlere... öne fırlatalım ve yeni Kübalar yaratarak tarihsel zorunluluğu ve tarihsel sorumluluğumuzu yerine getirelimiz... yaşasın Küba, yaşasın Fidel-CHE, yaşasın sosyalizm.”

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi

GENÇLİK NE YAPMALI?

Devrimci Öğrenci Birliği tarafından “1. Gençlik Buluşmasında Tartışıyoruz” çağrısıyla hazırlanan Gençlik Ne Yapmalı konulu konferans, Türkiye'nin bir çok ilinde gelecek olan gençlik temsilcilerinin katılımıyla 25-26 Şubat'a İstanbul Ayışığı Sanat Merkezinde gerçekleştirilecek.

Konferans çalışmalarını yoğunlaştıran DÖB'lü öğrenciler, Konferansa hazırlık olarak 14 Ocak günü Ayışığı Sanat Merkezi'nde kısa bir sunum yaptılar.

İstanbul Devrimci Öğrenci Birliği'nin düzenlediği sunumlarda bir çok liseli ve üniversiteli öğrenci yer aldı.

Ayışığı Sanat Merkezi'nde düzenlenen etkinlik saat 15.00'da başladı. Liseli Devrimci Öğrenci Birliği'nin yapılan sunumlar kürsüden tartışıldı.

Panelist; “21.yüzyılın ayaklanmalar yüzyılı olduğunu bunun tespitinin burjuvazinin temsilcileri tarafından saptandığını” söyledi. Şili'de parasız eğitim talebi ile başlayan ayaklanmalar, Amerika'da başlayan Wall Street'i İşgal Et eylemlerinin dünyaya yayılması, İsrail'de bir kadının kirasını ödeyemediği için başlayan gösterilerin 500 bin insana ulaşması vb. ülkelerde gelişen gelişen ayaklanmalardan bahsetti. Panelist “emperyalist ülkelerin ayaklanmaların önünü alabilmek için muazzam yatırımlar yaparak, silah iletişim ağlarını kontrol altına almaya çalıştılar” dedi. Ama 21. yüzyılın ayaklanmalarının diğer yüzyıllarda olduğu gibi gerçekleşemediğini “bu ayaklanmaların iletişim ağları yani facebook, twitter, gibi sosyal paylaşım ağları üzerinde örgütlenerek gerçekleştirdiğini” vurguladı. Ayaklanmaların genelde genç nüfusun yani öğrenciler ve işsiz gençlik tarafından başlatıldığına dikkat çekti ve Ortadoğu devrimlerinden, Tunus ve Mısır'dan örnekler verdi.

Türkiye ve Kürdistan gelişen olaylara değinen panelist, KCK adı altında binlerce kişinin tutuklanması ve Uludere katliamının Kürt halkında devrimci bir kalkışma yaşadığını ancak Türkiye devrimci hareketinin bu noktada eksik kaldığını vurguladı. Ancak iki halkın birlikte mücadelesiyle bir ayaklanmanın zafere ulaşabileceğini söyledi.

Panelist, “Türkiye tarafında devrimcilerin Kürt halkıyla birlikte birleşik örgütlenmeleri yaratmak zorunda olduğu”nun altını çizdi.

Soru ve cevaplarla iki saat süren sunumlar canlı tartışmaları getirdi. Etkinlik soru ve cevaplardan sonra son buldu. □

Yeni Yayınlanan Broşürlerimizi Yayınevimizden İsteyebilirsiniz...

